

The background of the entire page is a lush, green landscape. In the foreground, there are dense green bushes and trees. In the middle ground, a body of water is visible, reflecting the sky. The background is filled with more green trees under a clear blue sky with some light clouds. The overall scene is bright and natural.

ЧУТТЯ

ЖИТТЯ

СЕРГІЙ МИКОЛИН

ЧУТТЯ ЖИТТЯ

ПЛИВЕ ХМАРИНКА

Пливе хмаринка,
пливе в океані голубім...
Пливе, наче та дитинка,
в настрої хорошім...

Одна несе комусь енергію життя
в тих краплиночках дощу,
а інша - радість, втіху
батькам й Творцю.

Голубіє небо у висоті.
Зеленіє дерево й рослина на землі.
Душа ж возноситься на крилах,
несучи благо, та вже для всіх.

Весна початок року.
Весна – відродження життя
і це так приємно відчувати,
неначе, от от покличе мати.

Вже й грядочка скопана,
проведені рядки...
та ми теж чекаєм матір,
щоб посадила в них часник.

Бо і він в торбинці
паростками набубнявів
і всіх запахом збудив,
закликаючи на грядку...

Вони ж бо всі лежать
насінням в скрині,
в торбиночках рядком,
щоб ранньою весною
їх на грядочку пустили,
щоб сказали слова ніжні:
«Ростіть, буяйте
і до осені плід лишайте!
Ростіть під сонцем і дощем,
ростіть собі і нам на втіху!»

ЧИСТОТА ДУХОВНА

Чистота духовна
і доброта у всьому
чистять наші вуха, очі,
чистять всі пристрасті нехороші.

Бо доброта і радість

мають широку душу,
бо саме якості такі
наповнюють її.

Вони ж бо в основі
всецілої любові
і саме багатство
вказує нам всім
на їх бого-родство
в кожній думці, слові,
в дії кожній просторовій.

ВІРУС

Розгулявся вірус на Землі
і вражає легенів і людські.
Палає, горить орган цей
від перенасичення людей
гнівом, образами в зlobі,
як прояви негативні,
що стискають поступив житті.

А ще та малість кисню
в планетній оболонці...,
бо згайнували люди
рослинність і ліси,
та в додачу кроплять хімікати
на поля, ліси, садки;
на себе, одяг, в кімнаті
освіжувачами, засобами миючими
для знищення запахів смердючих...,
а вони все йдуть і йдуть із тіл,
бо тіло викидає ті сполуки,
які є в їжі, воді, соках сучасних
і для життя не придатних.

То висновок тут
напрошується сам,
що ми самі
створили умови ці
вірусам-грибам
і вони гуляють світом,
бо повітря у всіх одне
і киснем збіднене.

Людям дихати нема чим,
а ще й меншає прісної води...
То, мабуть, сьогодні всім
вкрай потрібні молитви,
бо всі біди і хвороби на Землі

є наслідком страждань душі,
чи всього Духу всесвіту,
як результат людськогозла
вповедінці з природою і в собі.

Своїй хворобі людство
назву корановірус додало,
а який діагноз симптомів у природі:
хто її довів до такого стану,
хто допоможе їй в тяжку хвилину...???

Лікуймо люди душі молитвами,
милістю і добрими ділами.
Допоможімо матінці природі
від засилля бездумної науки
грошовитих бажань й хімікатів –
вона теж хоче жити.
Бо і людина, як індивід,
як природня тварина
не виживе без неї
у надуманій потузі...

Бо якщо людина-дитина
заблукала в злобі і користі
і не матиме устремління душею
повернутися до отчого дому,
то простоїть Отець на порозі,
відпустивши батьківські сльози
за своїми творіннями – людьми
в тузі, чекаючи їх молитви.

Одна відстрочка-молитва
здатна зберегти частину людства,
то не гаймо часу, сестри і брати,
а приступаймо до творіння доброти.

СТРАХ

Відчуття тривоги кожним
у будь якому випадку
є каталізатором страху
і в такому стані
ми є відкриті
для прийняття
іншого негативу
у свої життя.

Та тривога від баченого, чутого,
чи з відчуттів душі
є із проявів завжди

у ситуаціях різних,
що містять у собі
елементи несправедливості,
або із закладених інформацій
суспільством в уми наші.

Дитина ж бо страху не має,
але суспільство помаленьку її навчає
реагувати на несправедливість,
невідворотну кару,
як і на все невідоме
з оточуючого світу.

Але ж наш життєвий путь
визначений Творцем,
як путь по дорозі щастя
в якому ми енергіями йдемо.

Та ми чогось в житті
хочемо як іншіжити
і збираємо речі,
притягуємо думками
в проханнях те чи інше,
чи то щось робимо в запалі,
щоб до-ся-гнути певної мети.

То діями такими
ми входимо в суєту
і губимо ту путь щасливу,
стаючи часто, густо
сліпі й глухі
до істинного себе,
чи то до іншого в біді.

І вже не знаємо в житті
миттєвостей-днів щасливихцих,
а це починає тривожити нас...
Ми розгубились...
Ми не бачимо, не знаємо,
що буде за хвилину, день, роки...
Бо ми вже не знаємо
своєї доленьки-путі...

А жили ми неправдиво,
бо зрадили Творця,
зійшовши з визначеного ним
путі-манівця.

Тому маємо ми всі

жити по справедливості.
Тоді й не виникатиме у нас
біль, тривога, страх
за наше майбуття
і за майбуття дітей,
і за завтрашні штани,
як і при закінченні
життєвої ходи,
озираючись в роки,
то будемо бачити хороший слід
із наших позитивних дій.

Коли ж забуваємо ми
про духовне покликання своє,
то і духовно не ростемо,
і радості не маємо.

Та і при заході життя,
ми бачимо його, як мить,
бо в ньому рідко коли
Творця благодарили щиро ми—
і за ті хороші справи,
і за те,
що вдавалося виходити живим
з різних негараздів і біди.

Ось так наше забування
відрізає нас від Знань,
від любові, щастя,
бо ми є та вівця,
яка в житті згубилася:
яка завжди біжить, кричить
не знаючи куди й про що,
не довіряючи своїм чуттям,
сім'ї й Творцю,
або плодячи догадки різні,
чи версії про себе, всіх,
не знаючи можливостей і істини.

А вихід тут один —
улюблена праця,
доброта у всьому й скрізь,
відповідальність за кожну дію
і самоусвідомлення місії своєї.

ВІЙНА

Вже, здавалось би,
у кожному кварталі, чи селі
є поранені Душею й тілом,

є вдовиці, сиріточки малі,
а гнів, образа
в середовищі людським,
ніби то, виток новий
в епогеї своїм
вироста у глиб і шир.

Тікають люди всі
із пращурів своїх землі,
бо ми не єднаємося самі,
та і керівники, нібито, цього прагнуть,
щоб ми з Українитікали,
щоби свої життя ось так спасали.

Та спасаючи себе,
ми губимо гніздо родове,
руйнуючи в собі духовне
і випадають із того гнізда
наші діточки,
які уже скалічені,
бо не було у них
тепла батьківського у гнізді;
бо саме тоді
шукали його вони
у цім світі пристраснім,
коли заздрощі, злоба, обман
засіли в кожному умі,
як спосіб, як метод у житті –
хоча б чогось та досягти.

А крила духовності згубили
і ми для життя не полетіли,
вибравши на день конкретний
звичайне й гидке плазування
заради виживання...

ВІЙНА У ВКРАЇНІ
Війна у Україні,
у видимій її частині,
чи то закрита вона від нас
міжнародним урядом
і васалами їх,
які возсіли в крісла керівні,
що належать правителям,
чи тим делегатам від громад,
які б дбали би й за нас.

Війна на сході
немічної держави,

то є біда для тих,
хто живе на землях цих.

Бо зброєю тепер
не вирішуються конфлікти
вже більше півстоліття,
бо по суті вони
економічно не вигідні.

Тепер людська спільнота
по планеті всій, як де-факто,
є членами всезагальної держави,
в якій ідеологія і релігія одна,
монополія політична,
які в упряжці з обігом грошей,
поки що, на дорозі одній.

Все таки вже видно
початки реалізації пророцтв,
що на планеті все живе
є родиною одною,
а з часом і мова буде одна,
і проявляться нові боголюдини.

Та небезпека є не проста,
що людство майже все
навертається до самознищення
і їх потихеньку при науці
знищать нові суперлюди.

Так мусують ЗМІ, закони,
поширюючи обіцянки і брехню,
а тим часом потихеньку
вводять життя людське
в регламентацію жорстку,
ніби то, як потребу і прогрес
для повної гармонії взаємин
між економічним зростом
і членами суспільств,
які, ніби то, передбачають
свободу, справедливість,
щастяй гідність.

Та суть у тім,
що тільки но вони зійдуть
на керівний Олімп,
ці боги суспільні,
то відкривається їх реальна суть
із цих прихованих балачок.

Ми це проходили не раз
і хай ця підказка
буде всім на часі,
бо ми, з іще живих,
проходили вже
капіталізм, чи соціалізм,
коли такі олімпійці
заради власної користі
вбивали мільйонами людей
через байдужість до собі подібних
і жадібність у меті своїй
бути на Олімпі.

А такий кінець безславний
ми вибираємо самі
байдужістю до життя свого,
байдужістю до рідних-близьких
і до тих,
які енергію життя
нам усім дають.

А це повітря і вода,
рослини й дерева –
і їх плоди, і їх життя,
до яких ми теж байдужі,
бо знищуємо бездумно,
не маючи смертельної потреби.

Ось так ми забули про Творця,
забули й покликання своє,
збираючи енергії негативні,
приймавши людиноненависництво в себе.

Такою поведінкою своєю,
ми втратили Дух Життя,
ми втратили якості духовні
в доброті, радості й любові,
слідуючи пророцтвам давнім,
втрачаючи довіру до Творця,
приймаючи всемогутність гроша.

Хоча це є кроки до єднання людства,
як однієї спільноти для всіх,
що мають одну довіру до грошей,
приймаючи радість-втіху в них,
йдучи сліпо до погибелі своєї.

Тут свідомими маємо ми бути,

що Дух націй давно зник
і джерело енергій духовних,
яке росло з родів-родин,
уже давно є сухим.

Тому кордони держав
залишками минулого є,
а ці крики-клики
наших націоналістів
є лиш писком комарів,
якого будь хто з нас
може легенько прибити,
бо вони не змінюють
всезагальної суті.

Одна біда українців
у байдужості їх,
а друга, що вони
скоро залишаться без землі.

Бо інше: поліція і суди,
гроші і порядки
будуть для всіх одні,
а ми без землі
будемо раби.

Ці залишки держав
будуть виконувати все,
що скажуть їм керівники
всезагального уряду,
який буде складатися
з дорадчих голосів
сьогоднішніх супердержав
у вже існуючій ложі.

Ось такий фінал
ослаблї України.
І знаймо тепер всі,
що світом керує вже
відомий всім кагал.

Тому, якщо хочемо ми
змін на краще у всьому,
то починаймо зі змін у собі:
кожну дію творячи
з любов'ю і з доброти.

Пророцтв не змінити,
бо люди, описаного тут,

не бажають розуміти,
а шанси є,
щоб пророцтво відстрочити
на мільйони років три.

Так, ці слова –
суть сарказм
на нашу бідність і глупоту,
бо розуму нема,
та й ум згубили всі
у цій
гонитві грошовій.

Бо той, хто має гроші
змінить структуру ген
собі й родині
і змінить відносини усі,
які будуть їм
вигідні й корисні,
як богам новим.

І нас не буде,
бо сьогодні втрачається явно
духовне джерело любові,
доброти і совісті,
хоча ми знаємо усі,
що на грошах
ці якості не росли.

То нічого нам
і очікувати вкрай.
Уже тепер лягаймо у гроби,
поки ще є оптимісти,
щоб змогли нас загребти.

Та знаймо люди всі,
що істина була, є і буде
в тому, що внутрішнє ядро духовне
у всьому живому на Землі,
яке життям є і зміст надає
і яке джерелом всіх основ держав є;
у їх моралі, законах, нормах,
економічних і політичних строях
і усіх їх переживе
у тих світлих й чистих,
хто цю істину творить і береже.

ЖИТТЯ

Живімо так, як віками

жили предки наші
і дякуймо Творцю
за цю мить зриму,
за можливість святу –
жити і творити.

Бо суть її в тому,
що минуле нам вже без потреби,
а майбутнє пізнати нам не дано,
хоча і ця життєва мить,
при вивченні її,
не є природною в собі
і не є константою по факту,
бо ми можливості свої
можемо усі міняти.

Тому ми можемо казати,
що кожна мить життя
є перебування на перехресті
доріг з минулого свого
і вибору доріг нових
при можливостях своїх
у наступну мить
нашого майбуття.

Кожен народжений помре...
Так влаштована фізіологія тіла.
Тільки духовний центр людини
енергетично є живим постійно.

Тому нам і дано життя,
щоб духом в ньому ми росли
при допомозі нашого ума
свідомістю своєю.

То запрошуємо вчитися жити –
гідно і щасливо...
кожну мить роблячи вибір
наступних дій у позитиві, чи негативі.

Є й такі, які живуть
в надіях, чи бездумно,
боячись вчинити гідно,
або просто вмерти...,
то, зазвичай, такі
спокійно жити
є не здатні.

Хороші взаємини в сім'ї,

певні правила-гра суспільні
дають реальні відчуття
впевненості, затребуваності,
віру в завтрашньому дні,
як основи благодатні
в оточуючому середовищі
і його ядра в собі.

Істина була і є
у внутрішньому духовному ядрі
всього живого на Землі,
що життю суть і зміст надає
і яке є
джерелом усього живого
і всіх основ держав
у їх моралі, законах, нормах,
економічних і політичних строях.

Та навіть поділ є штучним
на багатих й бідних,
по расах й кастах,
бов ньому закладений
інтерес економічний.

Гроші тепер рішення все
і тому ми вклоняємося їм
більше ніж богам, батькам,
забувши про свою духовну сутність.

БАНКИ

Банки – це ті місця,
де живуть боги,
наші і сучасні,
і вони живішими сьогодні є,
ніж ті, які були.

Та жити банкам і грошам
дозволяємо ми усі потрохи,
віддаючи їм енергії життя
своєю довірою
у всеможливості грошви,
і цією вірою
реалізувати своє
надумане майбуття.

Тому сьогодні банки-гроші
вже і є,
сформованою людством
традицією релігійною

зі статутом-дозволом
до способів формувати
односторонні авантюри
в політиці і виробництві.

Тому таке єднання їх:
демона-грошей
з політичними можливостями,
і дає йому
стверджувати диктат
монополією однією.

ЩАСТЯ

Щасливий чоловік,
коли він світ
сьогодні, вчора, завтра
приймає таким,
яким він може
відчути у цю мить.

А відчуття щастя
миттєвими є,
коротко триваючими,
та подеколи чоловік
спонука його
умом своїм
спіймати і тримати,
то в моменти ці
приходять до нас завжди
втрата, біль, страждання
у неможливості зберегти
цей приємний стан єства.

Тоді наш ум
вибирає боротьбу,
як шанс, як мету,
щоб знову в нього увійти.

Тому напруженість така,
непокій і незадоволеність усім
дає поштовх уму
плодити суєтливую гонитву.

Тому то для блаженства
не потрібні пошуки такі,
як у своєму єстві,
то так і зовні.

Минуле нам не дає

чуття щастя
сьогодні і реально,
бо ми його
забули далеко і глибоко.

Ілюзорне майбуття,
реалізація сподівання
так, або інак
по суті теж примарне.

Тому ця мить сьогодні
свідомого прийняття
всього, як є
і є тим щастям.

То дякуємо за нього,
бо ми фактично іще живі
і можливість є змінити
себе і все навколо.

Цього нас навчали
святі й пророки
з давніх давен і у віки,
бо саме розуміння цієї миті
є вершиною життя у творенні
радості і доброти.

Таке розуміння місії своєї
додає віри до всіх і вся,
живить впевненість
і формує коло друзів,
або впевненість у собі,
віддаляючи у фон
повсякденну суєту,
наповнюючи все єство
чуттям спокою й умиротворення,
гармонійного сприйняття
Всесвіту великого,
бо саме фактори такі
формують в нашому умі
наш настрій щастя,
який душі співзвучний
гармонією і справедливістю.

Тому цей стан єства
ми зємо всі,
як розуміння потреб життя
і можливостей своїх,
як чуття радості, що живі

і маємо саме те,
що вже є
без очікувань більших.

За щастям не слід сліпо гнатись,
бо у цьому ми маємо усі
на Творця покладатись,
а цей клад в тому,
що ми діємо в єднанні з ним
у всіх діях позитивних,
у непорушенні інтересів інших.

Це є чуття тіла,
бо воно є та глина
з якого ліпиться-творить
людський ум індивіда
з подання ідеї-ядра,
яким є душа ества.

Хоча тіло лиш частина
тієї триєдності,
яку представляє наяву
у життєвім ланцюгу
цей чоловік-сsaveць,
бо душа в ньому
приймає його
у житті усе, усе
так як є,
хоча страждати-радіти
здатна неймовірно.

Та все ж уму
дано Творцем ліпити
подобу йому,
чи відректись чути душу
і нехтувати покликанням своїм
у цей різноманітний світ
в дбанні за тілом-храмом,
де при житті
живе організатор ум
і центр духовний,
який людство нарекло
душею у найменні.

Душа ж у малому мовчить,
а у великому кричить;
ум же тільки команди жде,
а тіло в задоволенні тріумф виграє.

Тіло індикатор щастя
при зрілому умі
і при зрілій істині в душі,
бо при здатності мозку
і рецепторів його;
при здібності логіки дій
в аналізі порівнянь
баченого й чутого
у сприйнятті і прийнятті
із життя в життя
додає постійно
в ауру спільноти
у розвитку душі
тих якостей життєвих,
які у виборах дій
приймаються умом свідомо.

Це основа того,
що таке життя свідоме
формує смисл у дні-житті,
коли щасливіми.

Тому виникає в нас
потреба хороша без прикрас —
благодарувати Творцю,
дякувати наявному життю,
а життя має шанс
завжди дарувати нам те,
в чому у нас
потреба є.

ЕВОЛЮЦІЯ

Відслідкувати еволюцію людини
не спромігся іще ніхто,
як і бачити майбуття
у фактах і подіях,
бо бажання такі
в поколіннях не перехідні,
тому і діє забруднення таке,
що ми забуваємо минуле,
а майбуття розтічне,
як у часі, так у фактах й діях.

Тому ми й не здатні
вислідковувати в житті одному
свій духовний ріст,
чи прийняття гуманної культури
і без можливості бачити життєвий слід
в періодах позитивних-негативних змін.

ЗМІНИ

Навіть у цю мить
розвитку техніки й наук,
ми не здатні жити
від потреб і можливостей своїх.

Хоча можливості й потреби
ми зменшувати й збільшувати спроможні,
змінюючись у статусах соціальних,
або ламаємося психічно і котимося вниз.

Та чогось завжди ми щось нове і легше
здатні приймати у життя свої, як певну розкіш
і збираємось в потугах нарощувати можливості,
щоб ця розкіш стала частиною нашого життя.

Потреби в соціумі всім
були колись предметами розкоші,
чи явищем рідкісним,
а потім і усталена потреба
залишається в хвості подій,
бо нові горизонти можливостей
відкриваються людьми...

І все це біг-гонитва
за примарними ілюзіями
в речах і діях,
бо отримавши краще-більше,
то втрачаємо щось старе і цінне.

Якщо отримуємо щось зовні
у речах і фактах,
то втрачаємо гармонію і спокій,
стаючи психічно незбалансованими
через тривогу у бажаннях мати,
або напружуємося з усіх сил
надбання, чи статус зберегти,
а для цього слід усім
прийняти нові правила гри –
це нові зобов'язання,
це і відповідальність більша у рази.

Все росте в житті:
з доброти, радості любов,
з гніву,зла - вбивство.
А любові радість,
як духовна якість
у такому стані і подяках

кожного на крилах щастя підніма.
Тоді, як обман, брехня
в інтенсивності-суєті
вкорочує роки життя
і якість його
також поглина.

МІФИ

Ідеології і ідіотології
формують міфи, устави і закони,
бо там завжди присутні
бажання краще жити
і тому наші люди
своїм умом прагматичним
так сильно їх приймають,
як реальність справжню.

Однак ці міфи
і ті енергії у них
формували і формують
поведінку нову,
даючи поштовх у пошуку
нових методів і форм
для організації в реалізації
цих орієнтирів майбуття,
описаних у святих книгах,
кодексах моралі і уставах,
бо не можна побачити, відчутти
тих джерел, які обумовлені
в словах людських:
свобода, істина, щастя, любов...

Рівність не вироста природно,
бо вона теж є міф,
придуманий людством,
бо навіть людство
ефемерно не може бути рівним,
а тим паче, інші учасники життя,
бо тоді виникає боротьба
і природа зменшує можливості,
а суспільний міф-закон обмежує і дії.

Тому й потреба є у членстві міфу,
у віруючих у міфічні настанови,
щоб тримати керівникам держав
силою, насильством тіла, уми
людські у рабстві
при допомозі казок, малюнків,
етикету, в піснях, виставах,

архітектурі, моді,
політичній пропаганді,
що дає можливості
говорити про посередників
між людьми і Богом
в іпостасі духовного пастиря,
чи начальника, як божого посланця.

Та все ж в основі
реалізації суспільних міфів
є бажання особисті
серед більшості спільноти
приймати, так звані, норми.

І от що дивно,
що коли ми зрозуміємо суть
цих обмежень неприродних
у законах, богах, націях, грошах,
то збудуємо умами
нові в'язниці у житті,
можливо, з рівнішими стінами,
чи то вікнами на стелі.

І хоча норми ці
є уявою умів людських,
та все ж людина не здатна є
змінити раптово світ,
бо ключ до змін
має кожна особистість,
чи то індивід.

Створюється зачарований круг...,
бо і пояснення у кожного свої,
які формують системи стійкі
в організації держав.

Тому то свідомий чоловік
відкидає прояви ситуативні
у різності вивищень рас, традицій,
як ситуативні зміни
у відкриттях мнимих,
бо все йде з одного джерела,
як Творця,
в статус безправної частини,
чи навіть у власну річ
на етапах певних
розвитку систем суспільних,
побудованих на вигодах і користі.

ВІЙНИ

Війни є результатом зла,
яке людство із себе випуска.
Про це всі знають і говорять,
та вже діями своїми
взаємини людські не гоять.

Війни за переділ територій
в минуле відійшли.
Тепер ділять економічні впливи
і політичні теж,
бо це дві сестри невіддільні,
чи то у протистояннях збройних,
чи то під певним тиском,
а то і в купівлі керівників
на кого світу сильний
свій погляд положив.

Війни між супердержавами
сьогодні не вигідні тим,
що в конфлікті є ймовірність
загинути усім,
так як монстри ці
мають бомби атомні.

Та й війна збройна
сьогодні збитковою є,
бо грабувати фактично нічого,
а те наявне, що країни мають –
людські ресурси, надра,
технічні й наукові надбання
можна й так зманити-вкрасти,
або за гроші певні купити...
А брати ослаблені держави
під своє «крило»,
то це ще й «донором»
потрібно стати
загарбникам таким.

***

Однак конфлікт не зник
між можливостями людськими
і реальними потребами життя
кожного єства
у надбаванні матеріального,
в необґрунтованих, нерозважливих
речах, діях, статусах мнмих
у взаєминах між ними
не фіксують в психиці людини

ознак всезагального блага,
як звичайної доброти і щастя.

Комфортабельність життя
не є субстанцією стійкою,
не є і ґрунтом
для вирощування в собі
якостей духовних,
бо деколи конфлікт
є гальмом для розвитку ума.
Хоча і ситуативний конфлікт
інтересів і природи
досить часто приводить
до самоусвідомлення перспектив,
до прямих відчуттів
стану любові, щастя.

Будь який конфлікт
спонукає до прийняття-відмови змін,
бо відсутність в житті їх
не створює умов на Землі
гармонію і ріст леліяти
між Розумом, Природою й Людьми.

Тому ймовірність апокаліпсису
сьогодні загрозою реальноює.
Сьогодні маса людства,
його можливості енергетичні
є найбільш могутні
серед всього живого
у гонитві за багатством,
у байдужих діях до природи,
у байдужості до собі подібних,
чим коїмо злочини ми,
будучи реальними вбивцями
себе й планети.

Тому то Розум світовий
і інші учасники Всесвіту,
чи то Отець-Творець-Дух святий
будуть діяти так,
щоб зберегти певний л-ад,
чи пошлють щастя-рай тим,
хто залишиться живим.
Цього не можуть зробити
впливові політики і гроші,
бо вони є лиш ричаги,
якими все й здійсниться.
Хоча у них вже є

розрахунки економічні
по всіх питаннях соціальних,
як їм для себе,
але не для всіх,
ці взаємовідносини ідеологічні
впровадити в реальні дії,
не даючи можливості усім
культурно і економічно підростати
Тут задіяні завжди
і енергії всесвітні.

А це все і є причиною
для напруженості в кожному естві,
у відносинах міжособистісних,
міжконфесійних, міждержавних
у масштабах світових.

Хоча вже є ознаки
по різних векторах життя
і по різних темпах й методах
робляться передумови і реальні дії
структурної розбудови
на Землі однієї держави монопольної.
І скоро її
напівтаємні керівники
гегемонію над людьми
і планетою в цілому
візьмуть в свої руки –
а вони ж по змістуй суті
сьогодні, як і у всі віки
працювали й працювати будуть
із вигод своїх й користі.

Тому чуття людьми себе,
як сірої маси,
яка не здатна впливати
на політиків будь якої масті;
яка втратила віру в краще
сьогодні, завтра й далі,
бо сьогоднішній бог
є гроші-мани,
які людям дають
певну смуту, чи то радість,
певні можливості
при наявності їх,
або той розпач,
що ламає людський дух.

Тому ці два прояви психічні

в середовищі спільноти:
як втрата віри в завтра
і ця байдужість до всього
привести здатна
до апокаліпсису лихого.

***

Доброта в житті
досить швидко в нас
змінює стан єства
і всього навкруги
на прекрасний позитив.

Тому свідома доброта
є поріг перед дверима-щастям,
якими відкриваються кімнати любові
у цьому наявному домі,
який життям зветься.

Якщо так ми усі на Землі
будемо жити і творити,
то не будемо шукати ліки
від біди, хандри і зла,
бо істинні наші ліки
в усьому й скрізь прекрасна доброта.

Байдужість, гнів і зло
з себе вивестине просто,
та ще й нейтралізувати те,
яке ми в часи ці
розсипали навкруги –
то й зовсім неможливо.

Небезпекою для самознищення
націй, людства є
порушення гармонії співжиття
в середині суспільства,
порушення економічних,
чи соціальних відносин,
коли одні приниженими є
собі подібними,
а інші у тривозі
з надуманих бажань
прикладають всіх зусиль,
аби накрадене зберегти,
чи іще у суєті такій
під шумок іще б трохи вкрасти.

Тому такий негатив

націй, чи країн
є збирачем його
з усіх усюд,
аж до зірок маленьких...,
а ці енергії зла
не дають виростити добра,
та і сусіди агресивні,
чи просто хитрі
не дадуть країнам слабким
розквітнути у щасті,
та ще й постійно будуть
керівництвом їх
слабких шантажувати
і безсовісно маніпулювати,
створенням перешкод,
щоб не давати розвиватись,
чим зміцнюватимуть залежність від них.

ОСУД

О – суд! Процес...
частиночка нашого життя
і в ньому починається гниття,
бо осуджуючи інших, ми
бачимо себе ліпшими завжди.

Але, осуджуючи інших,
ми входимо енергетично
в їх життєве коло
і вже є учасником в ньому,
змінюючи організацію життя,
хоча наяву,
то ми змінюємо своє,
взявши все те,
що ми осуджували у ньому,
а потім і співбесідники-пліткарі
бачать аналогічні риси
і осуджують саме нас.
Ось такий позаштатний
судовий суспільний процес.

Та суть осуду проста,
бо в інших ми судимо те,
що маємо в собі,
тільки ховаємо від інших.

Поряд з цим, знаймо всі
свої прилади-інструменти,
що осуд в думці, наяву
уже діє енергетично

і ми бачимо самі,
що погіршуються взаємини.

Та ми ще у завзятті
добавляємо осуд-гниль
і на співосудника,
бо то ж, мабуть, він
розказав про наш осуд спільний...

У житті все явлене
буде реально проявлене.
І ці слова осуду летять
сім разів навкруг Землі,
щоб вже одно в нас осісти.

ФАКТ

Ми, чогось, не творимо буття,
хоча для організації його
нами пишуться ці правила співжиття,
і добрим, і отим, духом злим,
в залежності від того,
якого ми вибрали собі:
чи то для розвитку Душі,
чи то для досягнення висот життєвих.

Хоча рівновага енергій цих –
і добрих, й злих,
дотримується і тут, на Землі,
та є певна гармонія й умови
для позитивних поступів людських.

Хоча у віки останні, людина
є найбільш активна
до оволодіння цим і тим,
що ми обумовлюємо лихим,
бо вона у пристрасті своїй
бажає всього щонайбільше,
і в гонці цій
не гребує нічим.

Тому ми й бачимо стільки зла
у відносинах людських,
та найменше його у братів,
енергії життя яких
ще не перейшли
в тіла людські.

Тому з оповідки оцієї,
хай кожен зрозуміти має,

що радість-щастя і любов
ми маємо самі
у свої життя вміючи нести:
вчитися повсякчас і скрізь
не боячись робити вибір,
бо в пошуках енергій світлих
нам допомога завжди
сам Всевишній.

НАСТАНОВА

Молодий піп, один,
отримавши прихід
і, після прийняття,
питає старого попа:
-Чи маю я цілком зректися світу,
щоб духовністю засівати паству,
то і самому, напевне, треба жити,
як жив наш Ісус?
-Та не переживай ти за це,
бо якщо ти жити і служити
будеш по правді Христа,
то світ зречеться сам тебе.

ПОДОБА І ОБРАЗ В НАС

Не чує молитов Творець
гордих,самолюбців, злих,
бо вони в ділах мирських
не є в богородстві з ним.

Вони вже по суті
служать сатані
і відгородилися від святого Духа,
закривши свої душі.

Ми наяву лиш образ із Нього,
хоча у суті є твар у цій подобі
і все ж давши їй шанс,
нарікши чоловіком.

Бо подоба в образі
і є та глина,
з якої чоловік у житті
творить із себе Його сина.

В тих позитивних діях,
коли чоловік при житті,
плекаючи якості духовні,
приходить до Отця всеціло.

І не прочитані канони,
і не кількість поклонів,
і не безліч запалених свічок
засвідчують Творцю і всім
про бого-родство із ним.

Людям не міняє бог
обставин і прохань,
бо люди самі мають
змінитися до того,
що створено Творцем при Началі.

Довіряймося Йому всеціло
в ділах, словах своїх,
то і життя у нас щасливим буде
без релігій різних,
«авторитетів» і кумирів їх.

Бо Він дає,
бо Він і жде...
невидимі якості свої –
любов сліпу,
яку чоловік
навчити має
бачити і чути
доброту, теплотою гріту;
милість, яка
бажання жити добавля;
радість цю тихеньку
і вміння у всьому,
щоб не нашкодити
найменшим...

МОЛИТВА

Молитва – це розмова
словом в думці і наяву.
Молитва – це розмова
кожним вибором у дії
і у свідомім позитиві
з малих років
і до останніх днів
у житті кожнім.

Молитва – це славословіння, спів,
це подяка за життя і все в ньому,
це наміри і дії, що несуть благо
і така молитва – це гімн,
коли таких багато.

То не молитва
у читанні вірша
ввечері, чи зранку,
або той похід в дім молитви
в неділю, в день віншувань
чи в день поминальний.

То не молитва,
коли зло, війна
у взаєминах людських;
коли плаче сирота
і смерті просить сивина;
коли табак, горілка
і безробіття серед нас...

То тут соромно казати:
«Отче наш...»,
поклони творити
і причастя брати,
коли ми часу не знайшли
собі подібним допомогти.

ЯВЬ
В наші дні
керує світом зло
і людиноненависництво,
взявши бразди керівництва
беззаконня плодять
і по диявольськи саме
тихенько користолюбні речі робить.

Де користь, вигода,
там відсутня любов і доброта.
Де милість і праця творча,
там немає ліні, зла...

Милосердя й доброта
сьогодні так не модні,
любов і молитва –
лиш для насмішок придатні.

Бо молитви,
то вже є уділ слабких,
а любов возведена у ранг
міжстатевих втіх,
які мають лишень ті,
хто силу й гроші
має для них.

То тут ми питаємо усіх:
до чого ми так дійдемо?
До розквіту життя,
чи до сліпого самознищення?

Ми уже і так на грані
і в такому бедламі,
що можемо злетіти щомиті
і опинитися на дні,
на дні людських взаємин,
втративши образ і подобу
Отця-Творця-святого Духа.

Піднімаймося люди для молитви,
творімо доброту постійно,
а якщо все ж невмолоту,
то утримуймо себе від дій лихих.

Це будуть перші поступи свідомі
і нас Творець залишить жити
у цьому своєму домі,
що планетою Земля зветься.

Не надіймося й не ждімо,
бо це лежнів діло,
а коли ми співтворці
життя і радості у ньому,
то саме кожен відтепер
має починати зміни у собі.

Можливо, Бог лиш ідея,
можливо, і ми в житті ніщо,
та коли нас багато,
то ми подібні на сонце-злато.

Воно із дня у день
усім світло шле невтомно,
гріє всіх своїм промінням
і не розділяє в діях отаких –
ані рослину, ані людину...,
як приклад для усіх –
у молитвах і в діях позитиву...

Які слова для Вас знайти
і послання-повчання писати
щоб ми поколіннями цими
могли себе і Землю зберегти?

БАГАТСТВО

Ми за те, щоб всі жили багатом,
ми за те, щоб усі люди на Землі
мали радість жити і достаток,
щоб добротою їх взаємини цвіли.

Хоча тепер таких є й небагато,
та Творець таких і стільки посилає,
щоб кожен знав, що багатство
є таким дарунком святого Духа.

І воно в життя до тих приходить,
хто Душу добру й справедливую має,
але й так буває,
що корисливий ум
Душу від людей ховає,
що він в бажаннях лихих
нас від Творця віддаляє.

Та хай знають вони,
що Творець прекрасну Душу дав їм
і в придачу великі статки,
щоб вони могли допомогти усім,
хто потребу має
і саме тим,
хто живе чи працює поряд з ними.

Багатство є іспит для людини,
для її ума людського.
Тому й серед нас є незрілі
у виборі способу життя.

Одні із них є мудрі й добрі,
милосердя мають і цим щасливі,
а інші із користі й вигод деградують
і в потомстві падають ще нижче.

Через іспит багатства і богородства
проходить ество кожне
і якщо ум це зрозумів,
то він зумів
вийти на ту стежину у житті,
яка веде до святого Духа у розвитку Душі.

Саме на цьому шляху людина здатна
у кожному житті стяжати якості духовні,
хоча і помилок чимало робить,
та ось у виборах таких
все ж Душа у них
є провідником у взаєминах людських,

у самій з собою і з людьми,
і з природою живою,
маючи духовний орієнтир.

Тому будьмо в бдінні,
будьмо мудрі,
щоб прийняти гідно
цей іспит через багатство.

ПОДОРОЖ

І в подорожі цій
до Творця Душею,
ми маємо бути всі
мудрими у діях,
бо навіть наші брати
в рослинах, звірах ...
навчають діточок своїх.

Так вовк навчає вовчєня
міцно стискати зуби,
щоб здобич втримувати
воно могло, як він.

Або заєць навчає зайчєня,
щоб тікати вчилось прудко,
бо від цього
залежить все їх життя.

А от людина своє дитя
в кожному слові, дії
бажає навчати й думати
саме так, як і вона.

Цим гальмує розвиток духовний,
бо часто люди намагаються з усіх сил
так дітей навчити жити,
та щоб ще краще ніж вони
у цих матеріальних статках...

Мабуть, все таки
незадоволені життям своїм батьки,
коли в матеріальних статках
бачать духовну якість – щастя.

То повчання із цього для людини –
не пригнічуймо так духовне у дитини,
бо кожна з них має чисту Душу
і приходить в світ
на тому ж духовному рівні,

на якому ми є при народженні її.

Вона і до всесвітніх Знань
має доступ вільний,
тому не мішаймо їм
перенавчаннями нашими.

ВЗАЄМОДІЯ

Взаємодія всіх енергій нам відомих
і є тим ґрунтом у житті,
на якому ми маємо здатність
вирощувати в собі
якостіпозитивні,
або приймати всю суміш їх
бездумно і не розумно...,
і тому весь час
вимушені перебувати в боротьбі:
за виживання,
за статус бути на горі,
за те,
щоб поживи взяти більше
у цьому короткому житті.

Приймаючи якості духовні,
то ми свідомі своїх дій
у поступках пізнання
основ нашого життя;
приймаючи ж боротьбу,
то і тут маємо можливості рости,
бо саме суміш енергій всіх
і є умовою для росту.
Хоча одними ми свідомо прийняли,
щоб добротою у житті іти,
а іншими шліфувати ум
у помилках своїх.

Тому правда, правильність життя
визначає істина ця,
яка є основою
духовних зв'язків
між усім живим
тут, на Землі,
а то і у всі світи,
бо природа людська
і дії її
у виборах прийняття
духовності святої
протягом життів усіх
і є той факт,

в яких ми всі
вчимося рости
із дня у день
в пізнаванні істини.

Тому що духовне єднання
між усім і вся
і є умовою того,
що життя про себе
свідчить мільярди цих віків
рухом енергій позитивних,
які ми творимо усі
від простоти
з Начал
до самоусвідомлення свого.
Тоді енергії ці
на фоні зла,
яке ми все ж плодимо в житті
тримають рівновагу
і зрине благо
енергій цих.

Ось так ми й пишемо ці рядки
саме для таких як і ми,
щоб читаннями цими
пізнавати зуміли
духовну суть-основу
всього живого,
бо саме ця суть
і є у кожному із нас
тією частинкою її,
яку Душею назвали ми.

Саме вона є той провідник
життями тут
у взаємодії зі всім живим.
Хоча і ми є носієм таким
і, будучи частиною матері-природи,
можемо уже свідомо
бути будівничим,
будівничим-творцем
цих енергій божих світлих,
завдяки яким ми
і пишемо слова оці,
а ви, як читачі,
маєте прийняти їх.

Ось з такими пізнаннями
ми маємо щодня творити

ці якості духовні,
щоб усвідомити істину просту,
що ми живемо всі
у цьому земному раю,
лишень прийнявши істину таку.

БАЧЕННЯ

Життя ми маємо бачити усі
очима і душею,
які є в кожному тілі
із розумінням істини
свого покликання цим сюди
життям коротким і мінливим,
як краплиною океану світового.

Бо кожна його капля,
то є життя людини, чи рослини...,
розділеним у днях, віках...,
які й несуть
ту вічну суть
життями в цьому осерді,
яке Душею звуть.

Ми знаємо усі,
що душа у чоловіка
визначає суть і зміст людини:
її думки, слова і дії
у тій частині
наскільки ми відкриті.

Таке ж ми можемо сказати про ум і тіло –
в залежності від того,
наскільки їм
ми віддаємося для цього
у цих краплинах життях.

Також ці краплини
у цьому коловраті
дають енергію життя
тим, хто поряд є
у цій місії людини.

Бо кожним життям
ми постаємо на суд-нараду,
в яке життя
пошле Творець
осердя це
без зупинки
життєвого ланцюга,

в якому хтось оновлюється всім єством,
а хтось в хибному «труді»
випадає з нього назавжди,
скорочуючи ланцюг буття.

Та дух живішим є
від матерії живої,
тому енергії його
здатні оновлювати себе
через енергії життя
на якомусь етапі ланцюга.

Саме у цьому є
істина вічності Душі
живильної енергії її,
щоб жити і творити...

Вони ж дають нам сенс,
дають устремління жити,
бо всесвітній енергій рух
одній людині,
чи мільйонам життів
у цьому круговороті світів
нікому не зупинити.

ЛЮБОВ

Стати на коліна
перед Отцем-Творцем
з чистою совістю й лицем
у сповіді перед життям
життям своїм,
в якому пам'ятаю стільки зла
і лиш декілька епізодів добрих дій,
які й дають можливість
збільшувати його
в цих поступках до одра,
несучи вісточку любові
Духові святому.

КВІТНЕВА НОША

Любов полегшення приносить
у всі взаємини з людьми,
у всі діла мирські,
а душа літа над нами,
вітаючи усіх
помахами своїх крил.

Любов і відповідальністю росте,
бо стан любові несе собою

нові зміни, нові форми поведінки,
певні обмеження і збільшені тяготи
у відповідальності своїй.

Любові якості прекрасні,
як весна в квітневім розмаїтті,
роздаровуючи всім тепло й красу,
нові надії й мрії
оточенню всьому.

Бо любов має енергію таку,
яка усіх підносить,
творячирадість і натхнення
всім і всюди,
хто в цей простір її приводить.

ЦІ СЛОВА ДЛЯ ВСІХ...

***Хай нікого з нас
не випробовує життя
у наших негараздах-помилках
смертю дітей,
особливо ще маленьких,
бо то ангели духовні,
які життям своїм
мали би нести
в цей світ усім
прекрасні якості духовні.
Однак така страшна подія
приходить у життя батьків
за їх помилки великі,
чи іще і їх батьків,
які так часто свідчать,
що хтось із них
забрав нахально
життя чийсь...

***Батьки – це ліки,
батьки – це наші лікарі
ума, тіла і душі
у нашому житті.
Вони ж і помічники
протягом свого і нашого життя:
спочатку ділом-словом,
а потім споминами їх у них.
Потім ми уже батьками є
і кожен з нас несе
ті ноти дитини-дідуся
в ту музику щоденну.

***Бажаючий бачити відданість
у чистих помислах і діях інших,

то, найперш, він має бути здатним
сам віддатися сповна
Отцю-Творцю-святому Духові
в творінні якостей духовних
серед собі подібних.
***Хороша місія Творцем
закладена у кожному із нас –
щоб ми навчилися усі
розділяти гнів, злобу
тим, хто є нам подібний
у цьому життєвому путі,
тоді їх буде менше.
То так ділимо й доброту
уже свою...,
тоді її буде більше,
бо розсіваючи її частіше,
то і виросте вона густіше
і не дасть вирости серед нас
буряну ненависті і зла.
***Весь світ проти України...
Плачуть боги й природа...
Прийшла пора задуматися всім:
куди ми йдемо,
що робили ми віками
і як живемо тепер???
***Посадити дерево, чи кущ...
і так кожен рік,
то ми ростемо ними й з ними,
виростаючи на Землі,
як сестри і брати,
як спомини на віки,
як свідки живі
нашого спільного життя
на цій планеті у раю.
***Чоловік реальністю є,
коли діями благими живе
і в стані блага є,
і іншим його несе.
***Там, де сумніви є,
там довіра не росте.
Хоча сумніви завжди
є пошук і результати нові.
Однак сумніви знищують майже все,
що було до появи їх,
бо сумніви такі
приходять через болі,
розчарування, зло,
а не в пошуках істини.
***...і хороші наміри,

і наміри погані
у наших життях є.
А за ними й дії відповідні
ведуть людський ум
до пізнання того блага,
до пізнання якого
всі життями йдуть
душі маленьким ростом.
***Не шукаймо ворогів на стороні,
бо вони у нашому нутрі.
Не шукаймо богів на небі , чи землі,
бо вони є в нашій Душі.
***Не можна мати більше того,
чим наділений від Суцього;
не можна загубити те,
чого не маєш у себе.
***Хто стукає у двері,
тому їх і відкривають,
хоча інколи не всім,
чи то не з першого разу.
***Співчуття є той червяк,
який точить нас,
бо приймаючи негатив,
який був у помилках
і яким порушуємо гармонію взаємин
у бесідах таких.
***Плани, плани...
стратег всраний...
Майбуття завжди
вносить корективи свої.
***Минулою важністю, повагою, вагою
неможливо зважити сьогодення,
а тим паче майбутнього,
бо вони ще не мають контурів зримих і ціни,
хоча гармонія життя в цю мить є істинною.
***На все, на що ми ставимо ціну,
все до чого прив'язуємося єством,
то ми весь час діями такими
віддаляємо себе від істини.
***Від себе не втечеш,
бо якщо посіяв зло,
то його
сам й пожнеш;
якщо посієш любові зерна,
то нею
наповнюється все навколо.
***Життя дає нам те,
забираючи своє,
як та рослина і все живе,

віддаючи життя,
лиша плід-слід,
а з плоду-сліду
виростає нове життя
з її зерна
і той рівень Знань,
якими ми прийшли
до цих пізнавань.
***Поезія завжди
має вчити жити,
а в реальному житті
по всякому є –
за доброту і радість
порадіймо щиро,
а все погане в ньому
на краще змінімо.
Тоді й слова поета
будуть правильні завжди
і наші справи позитивні
воз'єднуються з ними на віки.
***Ростіть, ростіть
ці зерна доброти
на благодатній Землі,
бо і вони з любові є
і на них любов росте.
***У кожному житті
є місце те і та пора,
коли ми опиняємося на одрі
з якого нема вороття.
***Наскільки добре пізнали ми
позитив у собі,
у думках своїх,
словах і діях,
настільки якості духовні
є проявленими в ділах,
то настільки ми є близькими
до джерел святого Духа,
то настільки близькими є
до усього й уся,
яке поряд з нами живе.
То так і вся любов і милість,
доброта і справедливість,
якими наповнені наші всі діла,
то настільки ми близькі до ближніх.
***Єднання якостей духовних
істотами свідомими,
яких людьми звать
і є та можливість людства
продовжити його земний путь.

***Благо даруємо Вам, усім,
за пісню-оду і музику до них,
вознесених в любові
і коханню чистому у ній,
бо тільки в роки зрілі
миузріти здатні
її велич, силу, милість,
які водили нас в житті,
а ми ними і жили.

***Перетинаються в життях
всі якості прекрасні
і ті напасті негідні,
бо ми не здатні їх забувати,
а саме на їх основах
все ж виростаємо знову
і є міцнішими духом і ділами.
Така турбота незрима є
нашого Суцього життями,
бо ці зміни в нас міняються,
щоб наша Сутність побувала
в різних іпостасях –
в чоловічих і в жіночих.
Тоді вони краще набувають досвід
і вибудовують свої взаємини прекрасні,
і краще розуміють любов
без параграфів і умов.

***А то зірки підморгують нам,
то листя під ногами шелестить,
і руки геть замерзли,
а він не хоче говорить
оте слово сокровенне:
ЛЮБЛЮ, КОХАЮ
милая, жаданая тебе!

***Ми дякуємо, надіємося усі,
що щось у нашому житті
до нас прийде колись,
а це колись із кожним днем
все далі й далі
від нас іде, біжить.
А ми в роках охляли вже
і тоді приходить мудрість
з розуміння місії своєї,
що ми уже усе і мали,
і саме те,
що нам боги у життя дали.
Тоді й подяки від нас ідуть
не тому комусь-колись,
а сім'ї, колегам і сусіду,
чи Суцшому у нас

і уже Всевишньому.
***Благо даруємо Тобі,
Отець-Творець-Дух святий,
настільки наскільки
ми уже готові дати.
Прийми ту радість-благо,
яке Ти життями у нас ростив.
Хай інші дух піднімуть свій,
щоб у щасті всі зажили багато;
хай перебуде тим,
духівникам святим,
які енергіями життя свого
продовжать місію Творця
тут, на Землі і у Всесвіті всім.

***Добре, що очі
несуть красу світу
на поріг Душі,
бо вона покличе
за собою
інші якості в доброті.

***Нема легкого шляху у людини,
щоб бути собою духом кріпким
і вільним в діях на Землі,
бо тільки легкість відчувають ті,
хто словами, діями своїми
летить у прірву назавжди.
Хоча бути собою –
це єдиний гідний путь,
яким усі у лоно Духа йдуть.

***Коли ми з любов'ю беремося за діло,
то можна сказати упевнено і сміло.
що ми створимо шедевр
на віки від тепер.

***Благодаруємо Вам, люди,
за добрі й щирі слова!!!
Ми ще лиш навчаємося доброти,
щоб пізнавати якості любові...
і так чудово,
що ми в житті
літаємо між роками,
залишаючи слід віршами.

***В темні, лихі часи змін
життя людського
досить добре видно
людей світлих, чистих.
***Жага жити, жага любити
виводить кожного на стежки,
на яких нас ждуть
відчуття доброти.

***Відкиньмо его
і гордині мішки,
бо ми усі
лиш пальчиками є
у руках Творця.
***Скажи: прости і сохрани –
і путь відкриється тобі,
бо це вибір праведника
в пошуках істини в собі.
***Твори добро...,
які прекрасні ці два слова,
а дія відкриває путь
на висоти нові.
***Філософія життя має таке
прекрасне наповнення
у цьому слові:
«Мої мудрі слова»,
а мудрість із досвіду вироста
при творінні добродіянь.
***Бережімо Душі самі
і той їх життєвий простір,
який пізнаємо й бачимо ми
у відчуттях своїх.
***Ось так в природі ми:
маленькі і живі,
населяючи планету цю,
яка є раєм у її саду
для усього Всесвіту.
***Так жінці потрібен мужчина,
то так і чоловіку потреба є,
щоб для життя він
знайшов друга-дружину,
як себе половину
в тих якостях буття
для продовження життя
в нащадках спільних
на любові тканих,
в тих ночах-днях,
в яких по різному буває...
***Болить Душа із-за дій, що зовні,
та корені її у нас, в середині, тілі...
Тому й шукаймо всі,
якого позитиву знайти у собі,
щоб життя воістину буяло
зеленою кроною...
***Даруймо хліб і до нього,
даруймо життя і радість в нім,
бо ми прийшли життям
на Землю саме за цим.

***Істина в тому,
що найскоріше ми
навчені дивитися красу
і на речі, дії інші,
які є проявленими зовні,
то саме це із часом
за покликом Душі
дає поштовх подивитися,
при прийнятті краси
на духовні поступи свої.

***Доброта, радість, любов,
як і всі якості духовні,
мають здатність у собі
творитися в умиротворенні і спокої.

***Гнів, зло, несправедливість, війни –
це енергії кипіння, шуму,
крику, відчаю і болі,
бо так вони
заявляють про себе всім
у тих, хто в них,
водночасі втягуючи найменше зло,
яке плодиться навколо.

***Коли є любов
у взаєминах людських,
то там завжди
сумніви відсутні,
бо там довіра в дії,
бо там відповідальність зріла
і помилки у кожного свої
при творінні дружби на роки.

***Даруймо посмішку усім
у настрої хорошім...,
а очі в стані радості
у небі шукають джерело її...
Вона ж у щасті
Оббіжитьсвітувесь,
а на сьомий день
знову до вас прилетить
і все життя може змінить...
Тому і надію маємо,
що усмішка ворухне
серце... і не одне,
а енергія щастя
до кожного із нас зайде.

***Ці слова для всіх,
як і слова усіх
є з одного джерела,
а питаючий когось, себе,
то має відповідь уже.

Саме так і питаймо
кожен сам себе:
як ми діяти маємо
в ситуаціях своїх,
роблячи вибори щомиті
для дій майбутніх:
чому така була зима,
чи де поділось звичне літо...
де поділась наша доброта,
чом сплюндрована справедливість...
Бо бідні ми майже всі
в діях і душами стали,
розум-ум свій
на грош ломаний змінляли...
Сумно, сумно так,
що аж плач бере,
та поки життя у нас теплиться,
то шукаймо вихід позитивний
і найперш, в собі
і в оточенні навкруги.
***Схаменімося люди:
і хороші, і не зовсім,
щоб нам вижити усім,
то повернімося лицем
з любов'ю до матері природи,
бо якщо і далі будемо ми
весь часі повсюди
нищити життя тих,
на кому тримається вона і ми,
то прийдемо до голоду всі.
А голод –
то не тітка рідна,
бо вона,
то мачуха зла.
І ми
уже сьогодні всі
зневірилися у сенсі жити
і збайдужіли до всіх,
а голод забере у нас здоров'я,
а тої кине живцем під куш,
доки душі не візьме Суцций;
забере у нас совість, ум,
а ми станемо у діях
подібними на звіра –
будем красти, убивати
за ту малістьїди;
будемо у такому стані
і собі подібнихїсти ...
То, щоб не дійти в житті

до такого стану,
то маємо зрозуміти всі
цю істину просту,
що вижити зуміємо ми,
коли до матінки-природи
будемо відноситися з пошаною,
а то і більше її берегти...

РАЙДУГА

Це є таке місце в небі,
де кольори еднаютьсяусі.
І таке ж місце є –
воно у кожному присутнє,
воно у нас виграває
мріями і планами життя.
А потім у дні майбутнім
реалізувати хочемо їх,
та часто бачимо чорне
і бачимо біле
у наших результатах дій
і в тому, що є навколо.
Хоча це епізодично,
а в основному люди всі
бачать поєднання це
в буднях сірих
свого буття,
приймаючи його таким,
похнюпивши голови свої буйні,
бо ум влаштовує така сірість.
А інше є єднання у тому
спектрі райдугивеселому.
де є всі кольори,
то так і в житті.
Для цього потрібно брати пензля
і творити ці пейзажі свого довкілля,
свій життєвий простір,
а найперш в собі.
Хай то буде красивим
кожен день при дні,
як на картині-полотні,
яку споглядаємо з любов'ю –
розважливо й спокійно,
розмовляючи з собою.
То і бережемо миті ці
і творіння в нихвеселі,
як би наяву, у пам'яті своїй.
Прекрасні життєві епізоди,
які у пам'яті висять нашій,
а ми у спокої-гармонії

займаємося ділами іншими
і творимо щоденно доброту і радість
саме у такому стані.
Хоча є й такі,
які кольорами різними
вимальовують життя свої
мріями й ділами,
як та веселка в небі
на всьому кругозорі грає з нами,
а ми в захопленні своїм
їй шлемо компліменти
і усмішки свої,
даруючи радість у простори,
щоб можливість мали всі
вимальовувати життя свої...

НАШІ ДУМКИ

Наші думки, слова не завжди
відображають нашу суть,
бо часто ми й не знаємо її
і тому ми маніпулюємо ними,
як одягом у дні,
мінючи поведінку в діях,
щоб показати надумані бажання,
аби сховати свою істинну суть.

Душа страждає,
тіло болями кричить,
та ми не шукаємо причин,
а шукаємо те,
чим усе своє прикрити.

БАЧЕННЯ

Хто дивиться душею –
той бачить суть,
хто дивиться очима –
той бачить поверхневу мить.

Та й по факту –
очі служать мозку
і вони його частина:
сприймати і приймати те,
на що направляють їх
інші співробітники його,
як організатора процесу
нашого життя.

Тому велике діло є
в життях наших –

вміти бачити і чути
сущністю своєю,
бо чисті і святі дії,
в яких правда й доброта
виростають на любові,
є основою благості всієї.

СТРАХ

Як часто в житті ми
діями своїми не задоволені,
бо при виборі поступів своїх
відмовляємося від того,
що істиною на душі лежить,
а свої дії прагматичні
оправдовуємо умом
в аналізах ситуацій різних
з досвіду минулого у них.
І тому наш страх
так сильно нас гнобить,
що ми не здатні всім єством
правильний крок зробити.

ЩАСТЯ

Однаке знаймо всі,
що радість у житті
дає можливості такі
відчувати, чути всім
і бачити широко,
бо це така прекрасна якість
усіх щасливих на Землі.

Тому щасливі люди
є оптимістами такими
і задоволені завжди,
бо вони сприймають світ
із потреб і можливостей своїх.

КОРІННЯ

Не можна життя почати,
почати, нібито, з ноля,
хоча роками й зрілі,
та це лишень слова
і в результаті невеликі зміни.

Бо по факту ми отримуємо його
і таким же фактично й живемо,
сприймаючи й приймаючи, ніби, долю,
забуваючи жити вволю.

Хоча коріння нашого буття
є та енергія віків,
є та енергія просторів
і тих,
хто живе навкруги...

Життя продовжується нами
і є великим ділом,
щоб змінами малими,
і все у позитиві
ми рости маємо щасливо.

Буває часто у житті
ми часто поступаємо невміло,
вибираючи ту чи іншу дію
для реалізації мрій.

Навіть діючи свідомо,
чи ось так не вміючи,
та все ж більшість з нас
все ж хоче щастя.

Воно ж росте на доброті
і без односторонності користі,
збираючи корінням свого життя
предків прекрасні надбання.

ПРОЩЕННЯ

Прощати –
милостиню дати.
Прощення прийняти
до Творця себе наближати.
Бо прощення відкриває Душі всім,
бо прощення є ворота,
за якими для кожного є доброта.
Прощення покриває погане
всенаповнюючою добротою
і обидві сторони конфлікту
у прощенні несуть молитву,
несуть сенс і щастя
до істинного багатства.

Хоча вони не змінюють минулого,
але є умовою для змін в майбутньому.
Оправдання для прощення
не є правдою святою,
бо минувшиною вже є.
Хоча прощаючому завжди
відкриваються орієнтири істини

і дозволяють далі йти.

Однак наші помилки
завжди залишають сліди
у нашому житті –
і все ж для цього ліки є,
і вони простими є по суті,
бо кожному по його силі.
І це наші добрі, щирі дії,
якими ми дозволяємо рости
новим якостям в собі.

Та правда все ж в тому,
що ми в житті цьому
несемо карму родову,
живучи в дану мить
і, саме, в просторах таких,
де не все від нас залежить
і тому помилки в житті
є уроки-повчання завжди.
Однак милосердя і прощення у дії
дозволяють кожному рости,
бо в ситуаціях таких
ми опиняємося не випадково.

НЕВИННІСТЬ

У звичайному спогляданні
людина невинною є,
коли у ліжку спить
і у такій бездії
на ангела подібна.

Невинність наша, ніби то,
проявлена при бездії.
Та такий стан ества
є лиш в майстра спеціального,
бо навіть сон наш часто
водить стежами грішними.

Хоча, так звані, гріхи
є лиш наші помилки,
якими навчаємося ми
по правді жити.

Бо ангелом можна бути,
коли ми в стані щастя,
а його має кожен з нас кувати,
хоча при ударі є й віддача,
коли молоток на пальці попада.

То так і в житті
ми готовимо в труді
певні речі й помилки,
якими наповнюємо роки
всього нашого буття.

ДУРЕНЬ

Дурень дурака
бачить здалека,
як і благий чоловік
чує благого вовік.

Тому подібність отака
тримає кожного із них
одного енергетичного потічка,
однаке потоки-річки
любові й доброти
наповнюють собою
Всесвітній океан,
а ті потічки брудні,
в які збираються дурачки злі
природою-суспільством
очищуються в житті
і впадають мимо волі
в чисті й благі річки,
бо навіть той мізер їх
в океані світу
не є головними,
а серед людей
ніхто не хоче жити
такими лиходіями по суті.

Однак не просто від
дурості позбутись,
бо для цього в дурня
розуму нема...
і як казали наша бабця:
п'яниця проспиться,
а дурень дурнем і лишиться.
Стаждає в нього душа, тіло й ум,
бо в житті якогось предка
був загублений природній глузд
і знехтувана гармонія взаємин.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Якби, каби...
часто говоримо ми,
не беручи відповідальності

в ситуаціях різних
і тому завжди
відводимо енергію на обставини,
хоча творимо по суті їхсамі,
часто боячись істинних джерел
тієї правди, чи то брехні
однієї сторони,
які приймаємо ми,
вбачаючи міраж користі
своїм пристрасним умом
і часто ігноруючи бачення душі
заради вигод матеріальних,
забуваючи духовне
походження своє.

Хоча в ситуації кожній
ми легше приймаємо в себе
гнів, образу, зло
і діями такими
збираємо додатково
все зло, що було навколо.

Негатив в житті тяжкий,
а збираючи його,
то роки життя втрачаємо.
Та найгірше те,
що цей негатив
наповнює всі наші дії
і тому підсвідомо ми
не піднімаємо очей
до небес і до істини,
а натомість совість і свідомість
пригнічуємо ним,
не приймаючи цим
у життя свої
доброту й любов
яких так багато
є у нас і навколо.

Тому саме роздуми такі,
і суть цього повчання,
є орієнтиром тим,
яким ми ділами творим
енергії хороші
святого Духа і Його моці.

ПІТ
«Мертві не потіють»,
коли мова йде про неживих,

та й у живих
різним є той самий піт.

Любов'ю наповнений піт,
коли діточок зачинають.
Інший піт ростучої дитини,
бо вона, як і все живе
має запах життя...
Одні народжуються оратаями,
інші вчителі, поети є,
а той уроджений пекар,
як і той, хто повітря рве,
ширяючи у висотах;
а є батьки з талантом
мами-тата-друга.
Та є й такі, хто
родився у цьому світі
своїм життям оберігати тих,
про кого ми написали вище.
Це воїни, правоохоронці
у покликанні своїм,
своїм ядром-зерном
теж потіють часто,
бо відчують нутром
небезпеку, смерть,
які у них є близько.
Тому то перелічені тут
мають різний піт
по кольору й енергетиці своїй,
по хімічному складу
незалежно від тіл,
бо саме їх заняття,
їх спосіб життя
дають таку різність
у запаху і смаку,
яку несуть собою
чи то праця, чи то бій,
чи то радість, або втрата...
Тому і піт орача землі
має запах її і весни,
а піт воїна,
що порохом пропах
і несе в собі
енергію ризику й страху.
Тоді як піт радості
є чистим і солодким,
а піт страху
має «аромат гадості»,
як і сльози втрат, біди,

насичені до солі і гіркоти

ЖИТТЄВА СИЛА

Зерно, посіяне в землі
Духом і стеблом
тягнеться до неба,
та корінням тримається її.

То так і чоловік –
шукає доброти й любові
у собі подібних,
а життєву силу
черпає із родини-роду.

Тому людина при житті
має про це знати
і всіма діями своїми
духовні якості стяжати,
щоб життя і дух
гідно нести
тепер і тут.

РОДИНА

Родина, рід –
є основа людства вовік,
бо саме тут
збираються крапельки енергій,
які еднають собою світ
тим Творцем єдиним,
який Себе нам кожному дав
тією частиною єства,
яку ми Душею звем.
Бо родина –
то батьки, діти, онучата, ми,
які спільно вчаться
пізнавати істини святі.
Пізнається тут і зло,
як підказки, як урок,
що ми маємо шліфувати
свій ум в діях чуток.
А коли ми споріднені собою
і чуємо одне одного,
то це і є ті знання,
яким радіє кожна Душа.
Бо це вміння будувати спільно
добробут і взаємини хороші,
бо це вміння прощати і допомагати.
То саме в сім'ях таких
Бог черпає енергію життя.

ВІДНОВЛЕННЯ СЛУХУ

Часто застерігають нас батьки
від помилок у житті,
в ситуаціях таких,
в яких самі були.

А в житті покоління кожне
попадає в ситуації подібні,
можливо, чуть гірші, або й кращі,
та суть і зміст їх все ж одні і ті.

Та чогось часто ми
застереження батьків
самі починаємо чути,
коли доживаємо до їх років.

То не сумуймо за тим,
що відійшло у помилках дрібних,
бо це лиш відновився слух
і побачили по іншому ми світ.

ПЛАЧ ПЛАНЕТИ

Планеті по суті
не потрібні успішні люди,
бо світ влаштований Творцем так,
що природа у своєму коловраті
забезпечує усіх по потребі.

Планета сьогодні плаче
нашими передчасними смертями,
плаче пожежами, спеками, дощами;
плаче війнами, злом;
плаче важністю персон;
плаче від користолюбства і вигод;
плаче бездуховністю людства...

Зло війнами заповонило
планету всю і Всесвіт –
яка на кухні,
яка на вулиці, умі, язиці,
чи то на сході України,
чи Сирії далекої...
Не має людство спокою в собі –
вся історія його у війні...

Бо мало, мало на Землі
святих духівників,
а виростити їх здатне

своєю позитивною енергією
усе, що є живе
і дихає, і творить добротою,
любов'ю наповнюючи простори.

Планеті велика є потреба
суттєва й швидко
в миротворцях
і в цілителях людських душ,
в оповідачах мудрості віків,
які засівали б зерна
любові й доброти,
милосердя й радості
в людські дії і уми.

Бо саме спільно й так,
в усвідомленні людством,
ми здатні відійти
від суцільного краху
себе й планети.

СВЯТИЙ ПЛАЧЕ

Коли святий плаче,
то того ніхто не бачить,
хоча життя йому
іспити підносить часто,
відшліфовуючи його ум,
щоб він завжди діяв в унісон
з його діями й Душею,
яка уже
визначила путь єства,
щоб в ідеалі увійти
в сподвижники Творця,
допомагаючи світу
в його брєнності життя
якості духовні ткати,
несучи гармонію взаємин
і ту чистоту святу,
до якої життями йде
усе на світі, що є живе.
Тому не просто так
бути всім єством
мудрим чистим
духівником-святим,
бо вони несуть у люди
пізнання великі
і відповідальність за них –
за кожну думку, слово, дію
чутливістю своєю

і тими знаннями чималими,
якими їх творець нагородив
на протязі років-життів,
щоб виховати своє дитя
гідним свого Отця.

КРОК

Гроші можна заробити,
багатства можна накопити
працею тяжкою,
або голою брехнею,
але якість доброти
не купити все таки,
та і тяжка праця
не дає цей результат.

Тому доброта в житті
є першим кроком
для вирощування в собі
прекрасних якостей святих,
то так і добрі дії
творються в стані любові.

Ось так якості духовні
ходять поряд у житті,
наповнюючи його смисл,
вирощуючи те прекрасне благо,
якого так усі у світі ждуть.

БРЕХНЯ

Коли брешуть всі,
приймавши за норму поведінки,
надіваючи маски лицемірства ці,
то енергії негативні такі
і стають ніби норма,
виростаючи у мораль суспільну,
то саме так гниє дух чоловіка
і цим смородом отрує життя тим,
хто живе навкруги.

А брехня важка
і кожного тягне на дно,
бо кожне слово брехні,
то є камінь важкий
для літаючої душі.

Брехня – це яд(ад)...
І не плодімо брехні,
бо вона є енергія та,

з якої часто у житті
нема дороги назад.

Тому візьмімо всі
обітницю таку:
не плодімо брехню –
ні во благо, ні для вигод,
бо брехня найбільше зло,
яке людина плодить у житті,
яке починається завжди
з таких невинних дрібниць,
які все ж мають брехні лик.

Брехні позбутись важко,
бо вона, нібито, стає
сенсом нашого життя.
Тому вихід з неї
лежить у прийнятті
всеціло доброти.

Бо нічого не може у житті
вистояти проти правди й доброти.
Тому й просимо усіх
свої життя, совість і любов
берегти і берегти
від проявів брехні.

Брехня, ніби, казка
своєю побудовою епізодів,
та у звичайних казках
повчальний кінець завжди,
а брехня у логіці слів
каменем важким осідає в нас,
бо вона із начал
не несла в собі
правди і довіри.

Брехня руйнує довіру.
Брехня сьогодні є тим злом,
яке руйнує людство,
бо воно у пристрасті своїй
віддалося брехні, гордині,
заздощам гнилим,
безмежному гніву
і тій грошві,
яка, нібито, вирішує все,
приймавши їх,
відкинувши довіру
до Отця-Творця-святого Духа,

хоча по суті й змісту
Він вседержителем є.

ЖИВА ЛЮБОВ

Любов продовжується стільки,
скільки її енергія пламенить
і вона не підвладна тілу й уму
у тих думках, словах чи діях,
бо її не можна втримати в собі,
хоча вона й невидима,
та присутністю є постійна
і творить з нами усіма
все те благо у житті,
яке дає всі стимули і енергії
для реалізації мрій.

Любов приймає все:
і ті недоліки маленькі,
які не личать величі її,
і ті негаразди і біду,
продовжуючи ходу,
і радіє доброті,
яку ми творимо в стані її,
і тим щасливим дням,
які Сущий посилає нам.

Хоча у житті
ми думаємо самі у собі,
що ми більші за її
і, що ми її творці.

Так, ми є її творці,
але не володарі,
бо любов була уже до нас
і в любові ми родилися.

І все ж будучи її творцями,
та все є, найперш, є її споживачами.
Тому приймаючи її в зерні,
то здатними є
творити її
в колі сівачів.

А ще ж вона така велика,
що наповнює собою все
і в моменти певні
набагато більша ніж ми.

Буває, що вистачає

маленького доторку її
для зміни поступів у житті,
а то і все життя змінить.

Приймаючи її,
то цим ми є готові завжди
дарувати її іншим,
несучи в неосяжні світи.

Тому ті, хто прийняв її
буде вирощувати якості такі,
які й виростають на любові,
а це правда й доброта,
а це милість й щастя
і інші якості прекрасні.

Її величність у житті
творють же і інші,
а вона іде до тих,
хто для неї є відкритим.

Тому пам'ятаймо люди,
що вона не річ,
що ми не власники її,
а вона нас вибира
за наші якості духовні,
які ми творимо у житті.

Коли таких творців
було б багато на Землі,
то скільки живим істотам
свідомо допомогли б
в доброті й любові рости.

Та й знаймо люди,
що живішої нема,
ніж любов земна
на Землі, як і повсюди.

ДЕНЬ УРОЖАЮ

Після урочистостей сільських
до святого Дня врожаю
зібралися керівники колгоспу
разом із жонами
за стіл празничний
наповнений дарами.

Після тосту голови
і міцної чарки

розв'язалися в завсігдателів
їх сільські язики.
От жінка нового бригадира,
яка біля мужа сиділа,
зайомиться почала
на вухо у свого мужа
здамами всіма
цього пишного застілля.

-Хто ота дама?

- То коханка секретаря райкома.;

- а та що зліва, така гонорова?

- То любовпартторгова;

- де ж головина?

- Та в нього їх аж дві

і обі не прийшли.

Мабуть, щоб скандалу не вчиняти,

бо обидві холості...

Та ти їх знаєш,

бо то доньки наші;

А у тебе є?

- Є...

Ось та, що скраю

і на ній червона хуста...

- Та твоя є найгарніша.

А далі, далі...,

все ж без скандалів,

бо колгоспна дисципліна

у селян понад усе.

ДУША

Якщо почути хочеш душу,

то місце затишне знайди

і думки зупини свої –

хай усе замовкне навкруги.

Саме в такі миті

ми є готовими почути

про свої істинні потреби

і про те, як маємо жити.

Тому ніччю, при зорі,

ми часто бачимо віщі сни –

чогось стишуються думки

і тілом ми всеціло

єднаємося спокоєм ночі,

приймавши всім єством

музику природи сном

і душа на своїй мові
бесіди веде,
або в подорожах вся
з Отцем-Творцем-Духом святим
нам наступні дні життя тче.

Тому ця мить життєва
і є та радісь-благо,
що є гармонією світу,
якою тепер і тут
ми ростемо духом,
бо денна суєта
ці можливості забира.

Далі ніч тілу і уму
дає енергію благу
на день новий
і той творчий підхід
на кожна справу-дію.

Бо навіть залізо вогняне
охолоджує повітря лагідне.
Отак і в житті –
діло добре й благе
перетворює погане все,
яке стрічається на нашому путі.

ХОДА-ПОЛІТ

Куди очі нас ведуть,
туди й душа летить.
Куди ноги наші йдуть,
туди й душа торує путь.
Куди летить думка наша,
туди ж поспішає і душа.

Куди й кому шлемо слово ми,
то з ним посланцем є завжди
наші енергії духовні,
як істоти ангельські,
оберігаючи нам повсюди
енергії життя,
бо ми у ньому лише гості
і саме тому
душа нас водить у ньому.

Приймаймо ці слова усі,
шановні читачі,
у життя свої
на всідні-роки,

довіряючись душі
і всеціло покладаймося єством
на Творця в довірі,
схиляючи голови свої
з подякою Йому щомиті
від себе звіра-чоловіка.

Поки душа у тілі,
поки гармонія у неї є
з умом свідомим
і в тілі здоровім,
поки є інші душі поряд,
то така душа
життю рада є
і саме тому
вона так про нього дбає,
так леліє ті
маленькі поступи людські,
які скрашують життя їх,
даючи енергію устремління.

Тому і саме тому
ми маємо свідомими бути,
щоб умови створювати ,
щоб шукати способи такі,
які дозволяють душам рости, цвісти
і нас у житті цьому вести
по дорогах щастя й радості.

Саме цього вона і жде
від дій у нашому житті,
яке проявленим є
в людському тілі і умі.

Саме у цьому
і є місія її –
наше єство вести
із життя в життя,
стягаючи енергії духовні...
і так усі віки
до повернення її додому,
в те духовне лоно
нашого Отця-Творця-святого Духа,
звідки вона енергією життя приходить
малесеньким зерном
при зачатті нового тіла,
створюючи трєдиність ту,
яка у поєднанні з усім
творить цей земний рай,

який ми бачимо і чуємо еством
усе життя, день при дні.

Слава Всевишньому у дні!!!
Слава Суццюму в житті!!!
Бо саме вони є тим началом
і творять той міраж,
який формує смисловий типаж
наших можливостей і потреб,
а подеколи і більше,
які виростають як пара
серед спокус і суєти
у ті бажання мнимі,
за якими прихована біда
нашого спільного життя
у вивищеності людини
до стану гордині
в позиціонуванні себе,
як царя природи
ісеред собі подібних, як боголюдини.

Тому думаймо про душу,
тому свідомі будьмо
покликання свого
життям своїм
у цей рай земний.
Бо любов творити,
то ми маємо життя любити,
а дії такі
свідчать кожному і нам
у нашій місії такій,
що ми для цього
й покликані сюди.

БЕСІДИ

Ми запізнюємося життям,
бо воно сповільнюється у роках,
а Душа летить, летить
до усіх, хто Духом дише,
щоб усім допомогти
і з усіма в гармонії рости.

Ось тому у нас є відчуття
про переривистість життя,
бо в ньому у роках на схилі
нас відвідують сумніви,
що ми не здатні
жити вічно, як Душа.

Тому із думок таких
наш ум бажає зберегти
життєві атрибути всі,
відхиляючи страждання Душі,
не усвідомлюючи суті,
що при наповненій Душі
продовжується і життя на роки.

Це стверджують і досліди науки,
та і мудрість у роках
свідчить нам про те,
що ми живемо на Землі,
щоб мати спокій
і гармонію відносин,
а вони починаються завжди
з наших милих бесід.

Тому бесіди з собі подібним
є лиш певним різновидом
нашої молитви із Творцем,
який у дану мить
представився нам
співбесідником таким.

ПРОСТОТА І ДОБРОТА

Бути щасливим просто.
І дієва простота
із довіри вироста,
бо довіра творить
взаємини хороші
доброю з доброти.

А довіра є тоді
певним фільтром для брехні,
для підступів лихих,
намірів негідних
завдяки чуттю,
яким душа
наділилася.

Ось тому ми у вірші кожнім
хочемо донести людям всім,
що доброта кожного веде
у життях оцих
до самопізнання себе
у можливостях своїх.

ДОБРОТА і є той поріг,
який є у кожного в житті

перед дверима-щастям,
які відкриваються нам усім,
як вхід в кімнати любові
у цьому прекрасному домі,
який життям зветься
і є усвідомленим у дії кожній.

ІДЕАЛ

Нема ідеалу в світі...
Нема ідеалу і в богів...
Нема його і в житті...,
бо все мінливе й різне
у брехні і суєті,
коли й можливості нема
пізнати суть істини...

Все якісь висоти нездоланні,
то падіння затяжні,
або холод-теплота,
чи то гнів-доброта,
а подеколи любов і знищуюче зло...

Хоча в цілому ми
створюємо ілюзію-міраж
із сукупності цих складників,
формуємо, майже всі,
певний смисл.
І все ж в життєвому кінці
ми опиняємося в пустоті,
бо, нібито, все життя було порожнім,
а ця суспільна суєта
не лишила особистого сліда.

Тому ми можемо сказати всім,
що в злі, як і в доброті
кожного із нас
використовує хтось
для якихось цілей:
в одних – ніби то демон,
а в інших – наш Дух святий
для вирощування енергій позитивних.
Таку ж ідею-ідеал
проголошено для всіх
у всіх книгах «святих»:
одні в ідеалі йдуть,
як із життя відхід
у лоно святого Духа,
а інші в деградації своїй,
збираючи енергії-негатив,

служать пані сатані.

Всі печалі життя
лишаються рубцями на душі;
всі наші радості дають можливість їй
рости, цвісти і залишати плоди.
Та все ж вона життя в життя
є той єдиний провідник,
який єднає нас і той невидимий світ,
який і є таїною для всіх,
так званих, homosapiens,
бо у них нема доступу до Знань
і до тих бібліотек
де, напевне, і формується
цей життєвий ідеал-міраж,
який не може апріорі формувати,
так званий смисл
із за того, що ми глухі,
що ми сліпі і не чутливі
у цій повсякденній суєті.
Хоча і маємо шанс
зберегти цей рай
і це благо на Землі.

Можливо, не багато з нас
розуміє цю словесну суть
і цим майбутнє збережуть
в істині цій,
яка все ж манить
сонячним промінцем
через густу зелену крону
цих секунд-років-віків
і за ними підуть лиш ті,
хто позбудеться страху у собі.

Бо який би статус
не був у цієї л-юдини,
та страх цей містили віки
і тому ми в ньому
лишень здатні
міняти маски
на собі і своїх діях
на той міраж,
якому вже прийшов крах.

Хай це зрозуміють всі.
І якщо розумінняце
приймуть одиниці,
то саме вони

будуть ті будівничі
взаємин нових
у всьому Всесвіті великому.

Бо саме цей ра-й Землі
змінить правила і суть
взаємин організмів
на планеті цій.

Тому кожен читаючий,
поки що, інформацію цю,
може взяти участь
у змінах таких,
починаючи їх
тепер в тут у собі,
пам'ятаючи про те,
що ніхто не помре
водночасі й разом
з уже помершим.

Хоча помирає кожен,
хто зумів родитись.
Та не кожен знає ту мить і місце,
коли ми помираємо по суті.
Тому інформація ця
хай буде для нас знанням
істини всієї,
яка була і є однією
для попередніх і цієї цивілізації.

Хоча людина не навчилась
бути тут і скрізь у просторі і часі...
Хоча вона й достатньо близько
до цієї істоти,
яка так подібна на чоловіка,
якого не замінять і не змінять
роботи й біороботи.

Тут безнадійні матричні історії-теорії,
які, нібито, тримають Всесвіт,
бо їм це не вдавалось і не вдається
обійтися без цього чоловіка
у ланцюгу коловрата енергійцьому
у розмаїтті планет, сузір'я всьому,
у цих стихіях води й повітря,
вогню й органіки землі,
при наявності швидкоплинних змін,
щоб не зникнути зовсім.

Тому приймімо всі страхи в собі –
їх суть і зміст, їх джерела,
бо діями такими ми здатні духовно рости,
тоді й розуміння до нас прийде,
що ми дійсно чоловік.

Ми все це маємо самі пройти,
бо читання ці є підказками лиш
для істинного розуміння
в ситуації такій.

А наша місія така
є такою складною
у байдужості всезагальній
для розуміння відповідальності
при житті цім.

СУМ

Нам сумно із того,
що люди не бажають глибоких змін.
А вони ж такі прості,
бо будуються на справедливості і доброті.

Знаймо люди всі,
що будь яка смута в умі
буде поставлена Всевишнім
в умови рівні –
чи то в позитиві,
чи то в негативі.

Чим більше людство
поінформоване у всьому,
тим більше шириться по світу
якась тенденція незріла.

Ця пристрасть людська
до матеріального
досягає вже висот,
бо багато вже схотіло
мати від природи, інших
щось найкращого і побільше –
і зовсім не з потреб...
Тому зізнаймося собі,
що багато із того,
яке купляємо із хотінь,
чи прозапас,
виходячи з марнотратства,
чи з напруженням зусиль,
у більшості виборів наших

ми жити й жити здатні.

Хоча ці якість й кількість
дають заявляти про можливість,
що вони в оточенні своїм
є найбагатші ...
і успіх мають
геть у всім,
тішачи своє еголиш,
забуваючи про суть потреби.

Коли ми говоримо в собі
і це проявляємо зовні,
що ми найкрасивіші
і найбільш поінформованими є;
що найпершими вкрасти зуміли
із того, яке всезагальним є;
що найспритніші
в обіцянках і брехні,
які дають нам
способом обману
у собі подібних
забирати те,
що дозволяє збагачувати себе –
то ми явно прийняли
ідеологію іудаїзму,
який сьогодні активно так
поширюється у світі:
у тому нахабстві,
прагматичних діях ...,
щоб взяти собі все
за будь яку ціну.

Таких сьогодні проявилось чимало,
хоча вони й не ходять до синагог,
можливо, й не читають тору, біблію, коран,
та діями своїми такими
живлять цю ідеологію іудаїзму,
який став уже світовим.

Та пророцтв іще ніхто не змінив.
То хай знають іудеї всього світу,
що хоч сьогодні керує ними
всемогутній князь грошей, обманів...,
та перш ніж кінець настане,
то всі сповідники іудаїзму
до такого всезагалу на землі
теж першими і зникнуть
і не по волі своїй.

Бумеранг теж ніхто не відміняв
і ті образи, гнів, брехня,
які вони плодили усі віки
повернуться й до них...
Винищення буде страшним,
якого ще не бачив світ,
хоча й винищувачів жде
участь подібна ...

То думаймо, люди, всі,
про слова пророчі ці,
яких не зупинити –
їх можна лиш відстрочити.

Так, це шанс
поколінню не одному
на цій планеті, у раю,
прекрасне життя прожити.

БАЧЕННЯ

Чогось отак чоловіки
по особливому бачать
красу жінок
і по сей день ніхто
секрету не знає того.
А роздягнені й умиті вони
іще більше їх лякають,
хоча і чоловіки
більше мавпами виглядають.
Навіть, лягаючи спать,
то очима повертаються до стіни,
чи будучи зверху,
то люблять очі витріщать,
нібито, хочуть впізнати
споріднену душу.

ДАРИ

Даруймо усмішку щиро
і дією творімо мудро
у собі, і тим, хто поруч,
щоб тепло взаємин зріло
і душі людські гріло.

І щоб в серці нашим
щастям зацеміло
і любов'ю всеціло
єство усе затріпотіло...

Бо ріки на Землі
із висот небесних,
ніби путівці
енергій прекрасних...
Ось так десь, колись
збирались краплі
употічки-річки,
то і люди так
формували свої роди,
нації. держави,
щоб у човнику життя
у Всесвіти пливти...

ВІЙНА, ЧИ МИР
Мир і війна,
життя і смерть,
творчість і політика,
мироносиці й убивці
мають між собою
протилежності великі.

Перші – життя основи,
другі – є смерті символи.
Та часто серед других
на вершини держав
виходять дурні керівники,
коли їх язики
плетуть такі слова
усно й на письмі,
які відкривають
можливості для дій
у наплodженні зла і війн,
а в результаті гинуть люди.

А у них були діти –
уже сироти...

Та суть і зміст цього повчання,
що ми усі
приходимо у цей світ,
щоб продовжувати
життя ланцюг
і радість в нім
своїми добрими ділами,
а не для того,
щоб через недоумкуватих керівників
життя свої віддавати
за якісь умовності, ідеї,
чи ганебних мрій,

та ще й не своїх,
а тих,
хто статусом хитрим
пишуть собі за-кони,
встановлюють гроші,
ціни і богів.

То війну, чи мир
ми вибиратимемо для себе
після цих роздумів-слів
з розумінням і чуттям душі,
бо підуть керівники
і стишиться зло,
а до життя уже
мертвого ж не повернуть...

Хай ці рядки слів
будуть в повчання усім
у цей час суєти-реформ
і щоб ми завжди
прислухалися до Душі,
творячи доброту й любов
у нашому прекрасному житті.

НАМ БИ, НА ЩАСТЯ
А ми радість мали,
коли слова оці писали,
писали для себе, сім'ї,
друзям, людям і всій Землі.

І так подеколи втомлялися,
що хотілося чутьчуть
від когось хороше слово почуть,
та все ж не дочекалися.

Мабуть, усі так ждуть,
а самі чогось не йдуть,
то ми прозою й віршами
йдемо на зустріч з вами.

Читайте, себе пізнавайте,
а ми щиро віримо,
що ви усі кращими є
цього ідеалу аніж в книжці.

Хай кожен має щастя у житті,
навіть, не читаючи ці рядки.
Хай кожен пізнає щастя з доброти,
бо цього варті усі ми...

Люди, може,
хто із вас допоможе
цим книгам вийти в світ,
щоб продовжити планеті вік!!!

ЧОМУ, ЧОМУ...

Чому, люди, ми,
маючи можливості,
не можемо усвідомити умом
свого покликання Всесвітом
того, що ми маємо усі
творити доброту й любов у житті?

Чому ми не можемо жити в мирі,
чому ми, маючи можливості
шукати способи для розмови,
щоб вирішувати виникаючі проблеми?

Чому ми, узрівши конфлікт,
не здатні бути миротворцем
і гуртом втихомирити забіяку,
або голодуючому народу подати їжі?

Чому ми такі жорстокі
і бажаємо жорстокості навчатись,
а сьогодні дожилися до того,
що готові один одного убивати?

Що штовхає нас на дії отакі,
що стримує нас втрутитися
у війну сусідів, чи держав?
Що це дасть Духові Землі і Всесвіту,
коли так часто виростають такі біди,
коли зло нема є меж,
а ми лишень ждем...,
або наситились брехнею
і думаємо, що оволоділи істиною.

Та це біда велика
появилась серед людства,
коли байдужі ми,
коли терпимо
насильство, зло,
а до молитви з Сущим не спішимо,
не бажаючи творити радість і добро,
то виживанням отаким
ми життя зупиним...

Ні і ні,
людоньки й л-юдища,
бо маємо усі
вчитися творінню доброти...
Це і є перші поступи розумні,
які є імпульсом великим
до відновлення якостей духовних.

Не поганьмо свої душі і уми,
думаючи, що зменшення чисельності людства
дасть можливість іншим жити.
То знаймо люди, знаймо всі,
що давший життя всьому,
дає і їжу душі, тілу і уму.

Не може бути доброта без зла,
як і війна без миру.
Не може бути життя,
коли смерть відсутня.
Бо одне є ґрунтдля розвитку ума,
для вирощування позитиву,
а інше бачиться в негативі,
коли ми пізнаємо якості духовні...

І такий контраст
робиться умом в оцінці
для оправдання одних
і для осуду других.

Тому маємо зрозуміти всі,
що ми в проявах таких
є єдині і подібні –
в одних переважає доброта і милість,
в інших обмани й злість...

Бо завдяки цьому
ми і маємо можливість
розвиватися й рости,
щоб життями духовність вознести.
Ось у цих двох рядках
і відповідь на всі «чому»
в життєвих пошуках
кожному: нам і вам.

ЖИТТЯ ВІЧНЕ

Життя вічне тим,
що живиться Духом святим.
Життя тому й вічне,
що воно рухоме.

Не буде руху-духу,
то і життя зникне.
Не існує їх
в розділенні людським.

Прояв життя ми здатні констатувати
в проявах руху, наявності тепла,
а тонкі енергії руху-духу
невидимими є,
де він має здатність
формами мінятись –
переходячи із твердого й зримого
в невидимість вітру,
чи в той космічний пил,
який енергії такі
несе в галактики другі.

СУТЬ УБИВЦІ

Велика помилка-гріх
серед усіх живих,
хто собі подібного вбиває
із своїх надуманих причин.

Прощення тут не помагає
і оправдань цьому немає,
а енергія вбивства
рід вбивці поїдає.

Бо життя кожному Творець дає
і лиш Він його сам в потрібні мить бере.
То будьмо мудрі і творімо доброту,
яка кожного вбереже
від слів і дійдо моменту вбивства.

А суть такої страшної дії є в тому,
що забираючи життя інше,
він бере все те,
що було у вбитого,
бо він фактично і вбиває,
щоб підзарядити себе
тією енергією злою.

Він і збирає таку
енергію негативну
в усьому й скрізь:
де йде і дихає,
там де живе
і з ким хлібину ділить,

та повторюючи вбивство,
то це свідчить лиш одне,
що така людина вже
не здатна керувати собою
і в один момент
її б'є попросить
підвіситися на іудину гілляку,
то і цим він
повториться у вбивстві
уже самого себе.

Народжений з такою вадою для того,
щоб життям і добротою в ньому
вироснути у собі
милосердя і правдивість
і в молитвах до людей і Творця
випрошувати собі милість
у всіх земних ділах
протягом свідомого життя.

ХОДЯТЬ СПЛЯЧІ

Ходять сомнамбули по землі,
надівши маски байдужості,
яка влаштовує таких,
як і сценаристів їх.

Та знаймо люди, знаймо,
що кожен сам і скрізь
має хрест свій нести
і кожен тільки свій
путь істинний знайти.

То для чого, люди, ми
слухаємо цих іуд, уже проклятих,
і не відмовляємося свідомо
від самознищувальних сценаріїв їх.

Сором, люди, сором нам
дивитися у ваші мертві очі,
на ті дії відреченого ума
і те ество людське,
де стражденна є така душа.

Хай хоч один із мільярдів семи
заперечить ці слова істинні...

Не треба труїти, чи вбивати,
не треба психіку людську руйнувати,
а прийшла уже пора в роки

вчитися усім у мирі жити.

Читаємо тору і історію,
то там повсякчас і скрізь
обман, війни, злість,
то напишімо добротою
людству і всьому живому
нове життя-долю,
де є гармонія в собі
і у відносинах з людьми,
де є доброта і радість у житті
будуть пріоритетом на Землі.

Краще прислухаймося до себе...
І якщо байдужість одоліла нас,
то добротою допоможемо
з останніх сил в останні дні
тим, хто є навколо
і з гідністю в останній раз
облагородити себе і Дух Землі.

А якщо ці рядки очистять очі й совість,
то гуртуймося проти лиходіїв всі,
захищаючи право на життя
і на творення доброти
і щастя в нім.

РУЙНАЦІЯ

Поширюється лихо на Землі,
яке гірше грипу і чуми,
бо байдужість мас
набрала критичної ваги,
а вседозволеність в лиходійстві
взагалі не має меж...

Вже не надіються люди
на керівників держав і богів,
то хай розуміння таке
дасть розуму усім
вчитися захистити хоч себе.

Хоча і Всесвіт не дозволить
«розумникам» таким
з такими енергіями лихими
загарбати планету,
а людей зробити лиш
рабами-двірниками,
чи принеси-подай...

Бо Всесвіт на Землі
нашими життями
і зернами духовності
ростить енергії доброти,
які й для нього є придатні.

Тому він і допускає
плодитись і множитись нам,
як певний варіант
джерела енергій позитивних.

Тож і нам не слід бути в стороні
від процесів світових...
Тому у життя свої
не приймаймо відреченість цю,
а закачуймо рукава
і починаймо відновлювати Душі.

П.С. Це майже реквієм для всіх,
бо переміщення тіл
ще не свідчить,
що ми іще живі
і Дух у нас є живим.

То хоч тепер
прочитайте ці рядки,
як слова останні
до Суцього в молитві.

МИТЬ
Відкохавши, і загубить
себе на стежині,
яка кожного веде вглиб
цих якостей духовних...

То чого ж так сталося,
що відчувши кохання мить,
ми не здійснюємо крок наступний,
щоб пізнавати любов широку.

Ця прекрасна якість у людини,
усвідомленням у собі цієї зміни
відкриває очі всім
уже на вся і всіх.

Творімо доброту повсюди
і насолоджуймося щастям,
бо дозволивши брати собі свідомо
участь у цій якості людській,

то це є шанс дорости у щасті
до великої любові...

Тоді ми є творці
і несемо доброту у радості,
тоді ми вже є дитя
самого, що є, Творця.

ЕНЕРГІЇ ЛЮБОВІ

Дітей, яких не любили ми
і вони не пізнали її,
не будуть любити ніколи,
бо не пізнали і не вміють –
їх цього й не навчали.

Тому у життях людських
так мало справжньої любові.
а при відсутності її
кожен з нас живих
сам є злим,
та ще й живучи,
збирає його
у всьому, що є навколо.

Ость саме тому
при відсутності любові
виростає зло,
яке є корінням
усіх війн на Землі.

ЛЮБОВ ДІЄ

Ми досить часто у житті
гніваємося і осуджуємо інших,
та суть дій в ситуаціях таких,
в тому, що джерелом їх ми є самі.

То так же і любимо й себе
і его нас цим ублажає.
А природа ситуацій таких,
що ми її мало маєм.

Бо якби ми її вдосталь мали,
то ми б її давали,
давали б іншим ближнім,
то тоді б вона до давачів
приводить своїх сестер інших.

Тому ми відчуваємо усі,
що нам усього мало у житті...

І починаємо умом шукати,
та шукати потрібно слід
у можливостях своїх
і у взаєминах зі Всесвітом...

Бо лиш Творець має все.
А щоб відкрити двері до скарбів,
то потрібно мати ключик,
щоб замок доброти й любові
відкрити у собі.

То даруймо всім
цей ключ маленький
у милості і мудрості своїй,
щоб жити у достатках й мирі
всьому людству, як сім'ї одній.

Ось так любов діє
і нами володіє –
кожного спонукаючи в житті
шукати і творити її.

СЛОВА

Слово до слова
і твориться розмова,
а там гомін піде
від села до села –
і так країна загомонить
про ці якості прекрасні,
на яких світ стоїть.

Зігриваймо, люди, душі
словами й діями своїми,
щоб життя цвіло у щасті
і наші взаємини прекрасні
наповнювалися благодаттю.

ПІДНЕСЕННЯ

Нічого і ніколи не пізно нами
починати зміни хорошими ділами...
Тож навчаймося усі
приймати радості мить,
чи у мить її комусь віддати,
бо заради цього нам
і потрібно жить...

Бо тільки так ми здатні
благість у собі відчувати
і той життєвий тонус в ній,

який кожного із нас
підносить до Всевишнього...

ДЛЯ ДНЯ

Усім для дня
потрібна усмішка зрання.
А її несе в єство
трава зелена у росі
і проміння сонця у красі,
і те тепло
від нього
на лодоні,
бо за ними в дні
прийматимемо ми
від зустрічних обійми,
щоб умиротворення і спокій
народжували гармонію відносин
і діла творилися з любов'ю
день при дні
у нашому житті,
бо воно одне
і кожним ним, отаким,
ми, усі живі,
лишаємо у Всесвіті сліди.

ОКЕАН

Дійсно, досить часто
приходить думка,
що поет - є лиш графіт,
який слова чудові
виводить на папір
стовпчиками тими
такі речення чудні
і думки якісь нові,
які кличуть всіх
злетіти до небес.

І саме творчі люди
є тим ядром святого Духа
по всій Землі і вище,
яке і є тими краплинами його,
що формують океан Духовний
Всесвіту цього.

Нам єднатись потрібно
не соромлячись своєї малості,
але ми знаємо,
що з краплин гуртуються океани.

Чуючи спорідненість духовну,
то і просимо в місії цій
свій слід просвітницькій
лишити по собі.

На щастя людям і доброту,
у баченні малості своєї,
пишемо під прихованим ім'ям
і не шукаємо слави.

Однак в покликанні своїм
вважаємо за потрібне
залишити слова мудрі
на папері і в інтернеті,
щоб декого збудити
і показати світ у простоті
для прийняття його краси.

В цьому намірі перед усім
просимо поширювати те,
що грає прекрасну музику життя
на струнах Вашої Душі,
бо саме для цього Творець
дає поетам такі таланти,
щоб вони могли
освічувати іншим шляхи,
хто шукати налаштувався
доброту, щастя й правду.

То допоможемо їм,
бо ця потреба визріла давно
і знову у нас запіла,
як заклик для покликаних:
просипаймося люди,
бо ми сліпі й незрячі умом,
єством трошки підгнили
і до важкості себе привчили.

Шкода, що "властьпредержащие"
не розуміють і знати не бажають,
що ці слова і святі енергії в них,
які Творець шле через поетів
своєму на-Роду є невмирущими –
вони є живими і цілющими,
вони є корінням здоровим тим ,
від яких росте древо життя на Землі
і Дух націй-людства,
що плодоносить добротою,
радістю і щастям.

ПОШИРЕННЯ

Поширення таких творінь
художників і митців
слова-музики й пера,
які є насущною їжею
для наших Душ
і тих умів,
які самоусвідомлювати починають
суть свого покликання сюди,
на рідну нам планету Землю.

Бо поширення відроджує
ту чутливу спорідненість
і бажання жити кожному
у щасті і при здоров'ї.

Та і сам факт поширення,
як і читача-слухача-глядача
окрилює усіх
до пошуків кращого життя,
а для цього слід
вивчати способи й шляхи,
якими слід до них іти.

То творімо так усі
в радість собі
і во благо іншим,
бо це є свідченням того,
що ми живі і Душі маємо,
засвідчуючи життям своїм,
що ми маємо можливість
міняти себе і світ,
не чекаючи, поки нас зітруть...

РИТМ

Тягнуться в старості роки,
відкинуті ми з життєвої колії,
відчуваємо тягар пустоти
із-за незатребуваності своєї.

У роздумах хвилини, дні
та причина і тривога
все ж не покидає нас
за найближче майбуття.

Бо мета кінцева втратила сенс
у будь якій діяльності людини,
а наближення спокійного життя

вводить в психічний стрес.

Хоча й розуміємо цей процес
і деколи намагаємося з нього вийти,
споминами про минулі дні-роки
в яких ми ходили у житті.

Бувало у тривозі ми жили,
а деколи радість наповняла їх .
Бувало йшли по кладочці вузькій,
а деколи й широкими пізнавали світ.

Бо мріями й бажаннями ми
наповняли майбутні дні
і стежини доленосні прокладали,
прямуючи до мети. до мети.

Чужі життя ламаючи
і самі в прикрощах себе гризли,
а бувало й будували
і начала творчі у життя несли.

Та що ж нам треба так
для умиротворення в собі –
діти самостійні
і мають сім'ї;
красуються дерева
і милує око небо голубе;
в оселі рідній незвичне
спокійне і розмірене життя.

Ритм життя у старості є іншим
і цим тривожимо ми ум свій,
та напруження мале
ще більшу тяжкість несе.

Хоча умом і розуміємо,
що це і є наше життя:
намагаємося нікого не чіпати
і молитися в подяці
за все, що маємо.

Та чогось в душі навік
увібрався й поселився щем.
Тому мабуть і вірші пишу,
латаючи біль у нові рядки...

То і ситуація аж нікуди,
що ось так в житті –

щось творили і раділи в дні,
та мабуть недолюбили,
чи не зросли
у цій прекрасній якості,
лебідочці любові при житті...

Тому спомини-молитви наші
є нашим каяттям-очищенням,
що долає смуток і тривоги,
даючи спокій і життю дах.

Дякую Тобі Творець за життя
і за цю молитву щирю теплу,
встаючи на коліна для розмови
і до неба зором лину
благо даруючи за себе
і Тобі його шлю!

МОЛИТВА

Отче, дозволь уму
повернути нас
у вир життя
і навчи-настанови
до позитивних змін
у собі, естві.

Тривоги нас обсіли,
бо змін відбулось багато –
все якихось поганих,
а людство зовсім збайдужіло
до життя свого і до того,
що є навколо.

Доброта сьогодні не в пошані,
зло в умах людських клекоче,
душу скребуть докори сумління,
а тіло й ум до всього збайдужіли.

Біль смерті просить,
а ум приймає все,
що політика і ЗМІ верзе...
То чому ж ми так збайдужіли?

Гідність втратили зовсім,
щирість із взаємин зникла,
а ми уже самі собі не вірим
і тому тепер на колінах є.

Ми вже майже, що раби,

втрачаючи подобу Творця,
обкрадаючи свої Душі
із-за довіри до гроша.

Заздрість гложе нас щодня
і правда з обходу пропала,
а совість в суспільнім бруді
останні роки дожива.

Ми забули предків заповіти,
забули про покликання своє,
щоби кожної миті
стяжати якості духовні.

Забули ми про рід-родину
і вони уже чужі,
а цим ми і лишилися самі
наодинці для спокуси.

Душі попродавали за гроші;
мова, пісня, творча праця,
милосердя, доброта
майже повністю зника.

Проблеми повсякденні, сум,
кризи, війни, зло
закрили всю радість і добро,
а суєта і марнота дій
висмоктують соки життя.

Захворіла Україна, Земля уся,
втратили довіру люди у богів...
То питаємо усіх:
коли візьмемося до каяття,
коли простимо усім
і прощення попросимо у всіх,
коли прозріємо ми люди,
щоб почати зміни у собі
добротою й милосердям,
щоб повернутися до радості в житті.

КОЖНА МИТЬ
Кожен день, чи рік,
ми виживасмо бездумно,
маски байдужості надівши
до життя свого, дітей, батьків
і всього того живого,
яке духовність ростить навколо.

Хіба це не чудо...,
можливість жити і творити...
То будімо людство,
вितрушуймо байдужість з них
і хай сьогодні починають всі
творити доброту з любові...

МОЛИТВА

Отче наш,
який на небі і землі,
дозволь, щоб молитви усі,
які творилися і творяться завжди
сподвижниками Творця святим Духом
по всій Землі і у Всесвіті великім,
щоб вони людям допомогли;
дозволь і нам увійти
в цей стан молитви,
щоб усі розмови з Суцим
починали в тиші
і в умиротворенні своїм,
а опісля молитви
з благословення їх
доброту творити.

ПРОХАННЯ

Друзі, чи і Ваші друзі, може,
хто із Вас допоможе
цим книгам вийти в світ,
щоб продовжити планеті вік!

Бо, може, ці знання
є путь до спасіння...,
то саме так здатні ми
планету, Всесвіт зберегти.

П. С.

Ми пишемо про суть і зміст
покликання людини в світ,
про здатність вчитись всім
творити життя щасливим.

Хоча ми лишали у книгах цих
лишень тези і певні повчання,
спонукаючи шукачів істини
і джерела життя.

Хіба ця таїна і замислуватість у словах
у наших текстах, чоловіче милий?
Вони ж бо писані на віки,

щоб люди на Землі
все таки в житті могли,
маючи Душу у собі
розмову з Розумом світовим вести
від свого розуміння, як річ просту.

Ми описали способи
і методи для навчання,
описали моделі і проекти
для організації спільноти,
як єдиної родини на Землі,
щоб жити в спокої й гармонії зміг
кожен індивід,
щоб гармонія взаємин була
зі всіма
в доброті й достатках
при розумних потребах,
зважаючи на можливості ума і сили,
приймавши довіру Творцю,
як світлому новому дню.

Хоча сімнадцять книг ґрунтовних
з основами Знань,
отриманих нами від святого Духа
ми спалили в чорновиках,
бо нема довіри з попередніх книг
і цих,
що попавши в корисливі руки,
вони можуть в руках
цих суспільних боженят
застосованими стать
на горе і біду
для нашої райської планети.

Дозволь, Отець-Творець-Духсвятий,
у всьому живому який,
передати каяття
і прийняти прощення.

Хоч саме ці Знання
мали ми принести людям
по благословінню Твоєму,
та чистота Твоя
дозволила залишити лиш тези.

Можливо, вірші наші
не є поетика зріла,
то Ви, наші читачі,
простіть за це нас

і не зважайте на ці слова,
на цю дурню і маячню
зійшовшого з ума старика,
бо в них правда свята
і він єством усім віддався
при житті святому Духу.

Ждіте люди нового посланця,
бо тепер іще недужі
своїм умом й Душою –
очищуйтеся собою
і запалюйте свічу життя в собі,
щоб і далі не блукати у путі,
пізнаючи істину святу,
несучи любов додому.

e-mail: sergiymikolin@ukr.net
сайт <http://mikolin.com.ua/>
сторінка на facebook (Сергій Миколин)
сторінка групи «Світ Духовності»
і сторінка групи «Філософія життя» на facebook

О Г Л А В К И

ПЛИВЕ ХМАРИНКА	1
ЧИСТОТА ДУХОВНА	2
ВІРУС	3
СТРАХ	4
ВІЙНА	6
ВІЙНА У УКРАЇНІ	7
ЖИТТЯ	11
БАНКИ	13
ЩАСТЯ	14
ЕВОЛЮЦІЯ	17
ЗМІНИ	17
МІФИ	18
ВІЙНИ	20
ОСУД	25
ФАКТ	26
НАСТАНОВА	27
ПОДОБА Й ОБРАЗ В НАС	27
МОЛИТВА	28
ЯВЬ	29
БАГАТСТВО	30
ПОДОРОЖ	31
ВЗАЄМОДІЯ	32
БАЧЕННЯ	34
ЛЮБОВ	36

КВІТНЕВА НОША	36
ЦІ СЛОВА ДЛЯ ВСІХ	36
РАЙДУГА	44
НАШІ ДУМКИ	45
БАЧЕННЯ	45
СТРАХ	46
ЩАСТЯ	46
КОРІННЯ	47
ПРОЩЕННЯ	48
НЕВИННІСТЬ	48
ДУРЕНЬ	49
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ	50
ПІТ	51
ЖИТТЄВА СИЛА	52
РОДИНА	52
ВІДНОВЛЕННЯ СЛУХУ	53
ПЛАЧ ПЛАНЕТИ	53
СВЯТИЙ ПЛАЧЕ	53
КРОК	55
БРЕХНЯ	56
ЖИВА ЛЮБОВ	57
ДЕНЬ УРОЖАЮ	59
ДУША	60
ХОДА-ПОЛІТ	61
БЕСІДИ	63
ПРОСТОТА І ДОБРОТА	63
ІДЕАЛ	64
СУМ	67
БАЧЕННЯ	69
ДАРИ	70
ВІЙНА, ЧИ МИР	70
НАМ БИ, НА ЩАСТЯ	71
ЧОМУ, ЧОМУ...	72
ЖИТТЯ ВІЧНЕ	74
СУТЬ УБИВЦІ	74
ХОДЯТЬ СПЛЯЧІ	75
РУЙНАЦІЯ	77
МИТЬ	78
ЕНЕРГІЇ ЛЮБОВІ	78
ЛЮБОВ ДІЄ	72
СЛОВА	79
ПІДНЕСЕННЯ	79
ДЛЯ ДНЯ	80
ОКЕАН	80
ПОШИРЕННЯ	82
РИТМ	83
МОЛИТВА	84
КОЖНА МИТЬ	86
МОЛИТВА	86
ПРОХАННЯ	86
П С	87